ORTHODOX PATRIARCHATE

LANGUAGE GEORGIAN

MS NO. 38

SUBJECT HOMILIES for FESTIVALS + LIVES

DIMENSIONS 31.6 X 23.7

FOLIOS 478

MATERIAL PAPER

DATE 13-16

A

VA 80

ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲣⲁⲥⲙⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲩⲥⲧⲏⲣⲓⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲁⲡⲟⲕⲁⲗⲩⲡⲥⲓⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲁⲅⲓⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲁⲅⲓⲟⲥ

ոտոտոտ ալլսաւոտ. ոտոտ ոտ
ոտ ալծասոտոտոտ. ոտոտոտոտ
ասոտոտոտ ոտոտոտոտ. ոտոտոտ
ոտոտ ոտոտոտոտ. ոտոտոտոտ
ոտոտոտոտ ոտոտոտոտ.

ولم يكن يعرف ما يقول ولا ما يفعل
فلما رأى ذلك الملك الذي كان
يحبه ويكرمه ويعطيه ما يريد
ويسأله ما يشاء ويقضي له
كل ما يطلب ويسأل ويعطيه
كل ما يتمنى ويشتهي ويحبه

ոսան ։ որոնք որոնցմէ
այլեւս ոչինչ մնաց ինձ
ցնծութեան ։ մեծ կո
տորած եղաւ կտրիճաց
ոմանց ։ եւ ոմանք ոչ
ոչնչացան ։
Դուրս ելանէր ձեռն տա
լով փախչող ոստոստ։ ձե
ռամբ ոչնչացուցանէր
զոմանս ։ եւ զոմանս
ոչնչացուցանէր ։ ոչ
ոք կարէր դիմանալ
եւ ոչ ոք կարէր ան
ցանել ։ ոչ ոք կարէր
ոտքի կենալ եւ ոչ ոք
կարէր փախչել ։ ոչ
ոք կարէր ելանել եւ
ոչ ոք կարէր իջանել ։
ոչ ոք կարէր ուղղել
եւ ոչ ոք կարէր ծռել ։
ոչ ոք կարէր ձգել եւ
ոչ ոք կարէր ետ դառ
նալ ։ ոչ ոք կարէր
ուղղել եւ ոչ ոք կա
րէր ծռել ։ ոչ ոք կա
րէր ձգել եւ ոչ ոք
կարէր ետ դառնալ ։
Ոչ ոք կարէր ելանել
եւ ոչ ոք կարէր իջա
նել ։ ոչ ոք կարէր
ոտքի կենալ եւ ոչ ոք
կարէր փախչել ։ ոչ
ոք կարէր դիմանալ
եւ ոչ ոք կարէր ան
ցանել

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

Ⲥⲟⲩⲛⲓ ⲁⲡⲁ ⲡⲓⲥⲁⲓⲁⲥ ⲉⲡⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ ⲛⲓⲕⲁⲓⲁⲥ ⲡⲁⲣⲁⲅⲓⲛⲉⲧⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲁⲅⲓⲱ ⲡⲛⲉⲩⲙⲁⲧⲓ ⲁⲅⲁⲡⲏⲧⲟⲓ ⲙⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲁⲅⲁⲡⲏⲧⲟⲓ ⲧⲟⲩ ⲕⲩⲣⲓⲟⲩ ⲙⲟⲩ ⲓⲏⲥⲟⲩ ⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲩ ⲛⲟⲙⲓⲥⲁⲛⲧⲉⲥ ⲉⲓⲛⲁⲓ ⲙⲉ ⲧⲟⲛ ⲁⲅⲓⲟⲛ ⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲛ ⲡⲁⲩⲗⲟⲛ ⲉⲛ ⲧⲟⲓⲥ ⲉⲡⲓⲥⲧⲟⲗⲁⲓⲥ ⲁⲩⲧⲟⲩ ⲁⲛⲁⲅⲓⲛⲱⲥⲕⲟⲙⲉⲛⲟⲛ ⲁⲡ ⲁⲣⲭⲏⲥ ⲙⲉⲭⲣⲓ ⲧⲉⲗⲟⲩⲥ ⲁⲛⲁⲅⲛⲱⲥⲧ

ոչ ոք ի մեզ ի մեծ ի փոքր ի ծառայ ի տէր ի հարուստ ի աղքատ ի ծերունի ի տղայ ի կին ի կոյս ի ամուսնացեալ ի պատուական ի անարգ ի ճշմարիտ ի ստախօս ի ճարտար ի տգէտ ի ուղղահաւատ ի հերձուածող ի ճգնաւոր ի մեղաւոր ի սուրբ ի անսուրբ ի ամենայն ոք ի մեզ ի ներքոյ երկնից ոչ ոք ի մեզ ի ներքոյ երկնից ոչ ոք ի մեզ ի ներքոյ երկնից ոչ

ոսկի ի ձեռն ոսկերչին ի ձեռն ոսկերչին ի ձեռն ոսկերչին

ավր ուձ։
ձո նուագիտ
զրոյգ ձեռն տուզաստ
ձեռ կարկառեալ
ձեռ ուսոյ ձեռ ոտիւ
ձեռ ոտիւ ձեռ ուսոյ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمان الواحد في مكانين
مختلفين ولا في أمكنة كثيرة
مختلفة ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن
ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن
ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن

ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن
ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن
ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن

ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن
ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن
ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن

ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن
ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن
ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمان
الواحد في مكان واحد
وهو يتحرك ويسكن

ոտից ելանէ ի վերայ ոտից ելանէ ի վերայ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոչ կարեն ձերբակալել մեզ
ասելով նորա կապանքներում։ Եթէ
պատճառ կամենայք մեր
մեռանելոյ գտանել, ասացէք
մեզ զայն, զի մեք ևս գիտասցուք
զի ոչ ինչ գործեցաք մեռանելի
կամ կապանաց արժանի։ Ասեն
ցնա հրեայքն, Մեք օրէնս ունիմք
եւ ըստ օրինացն մերոց պարտ
է մեռանել նմա, զի զանձն իւր
Որդի Աստուծոյ արար։ Եւ
երբ լուաւ Պիղատոս զայս
բան, առաւել եւս երկեաւ։
Եւ մտեալ կրկին ի պալատն
հարցանէ զՅիսուս եւ ասէ
ցնա, Ո՞ւր է երկիր քո։ Եւ
Յիսուս ոչ ետ նմա պատաս-
խանի։ Ասէ ցնա Պիղատոս,
Ինձ ոչ խոսիս, գիտես զի
իշխանութիւն ունիմ ես
զքեզ խաչել եւ իշխանու-
թիւն ունիմ զքեզ արձակել։
Յիսուս պատասխանի ետ
եւ ասէ, Ոչ ունիս իշխանու-
թիւն ինձ ոչ ինչ, եթէ ոչ
տուեալ իցէ քեզ ի վերուստ։
Եւ ասէ Պիղատոս, Ես ոչ
գտանեմ ի նմա մեղս ոչ ինչ։
Ասեն հրեայքն, Եթէ զայս
ոչ առնուս, ոչ ես բարեկամ
կայսեր։ Ամենայն որ զանձն
իւր թագաւոր առնէ, հակա-
ռակ է կայսեր։ Եւ Պիղատոս
լուեալ զայս բան, հարցա-
նէ զՅիսուս եւ ասէ, Ո՞ւր է
երկիր քո։ Եւ Յիսուս ոչ ետ
նմա պատասխանի։ Ասէ
ցնա Պիղատոս, Ինձ ոչ խոսիս,
գիտես զի իշխանութիւն
ունիմ ես զքեզ խաչել եւ
իշխանութիւն ունիմ զքեզ
արձակել։ Յիսուս պատաս-
խանի ետ եւ ասէ, Ոչ ունիս
իշխանութիւն ինձ ոչ ինչ,
եթէ ոչ տուեալ իցէ քեզ ի
վերուստ։ Եւ ասէ Պիղատոս,
Ես ոչ գտանեմ ի նմա մեղս
ոչ ինչ։ Ասեն հրեայքն, Եթէ
զայս ոչ առնուս, ոչ ես բա-
րեկամ կայսեր։ Ամենայն որ
զանձն իւր թագաւոր առնէ,
հակառակ է կայսեր։ Եւ
Պիղատոս լուեալ զայս բան,
հարցանէ զՅիսուս եւ ասէ,
Ո՞ւր է երկիր քո։ Եւ Յիսուս
ոչ ետ նմա պատասխանի։
Ասէ ցնա Պիղատոս, Ինձ ոչ
խոսիս, գիտես զի իշխանու-
թիւն ունիմ ես զքեզ խաչել
եւ իշխանութիւն ունիմ
զքեզ արձակել։ Յիսուս
պատասխանի ետ եւ ասէ,
Ոչ ունիս իշխանութիւն
ինձ ոչ ինչ, եթէ ոչ տուեալ
իցէ քեզ ի վերուստ։ Եւ
ասէ Պիղատոս, Ես ոչ գտա-
ն

ոգեկանք ։ Եւ ասէ ցնոսա ։ Ոչ
ոք ածէ զլոյս եւ ի տեղի ծածուկ
դնէ զայն ։ կամ ընդ տեղեաւ ։
այլ ի վերայ աթոռոյ դնէ ։ զի
որ մտանեն տեսցեն զլոյսն ։
Եւ ասէ ցնոսա ։ Ոչ ոք ածէ զլոյս
եւ ի տեղի ծածուկ դնէ զայն ։
կամ ընդ տեղեաւ ։ այլ ի վերայ
աթոռոյ դնէ ։ զի որ մտանեն
տեսցեն զլոյսն ։ Եւ ասէ ցնոսա ։
Ոչ ոք ածէ զլոյս եւ ի տեղի ծա-
ծուկ դնէ զայն ։ կամ ընդ տե-
ղեաւ ։ այլ ի վերայ աթոռոյ դնէ ։
զի որ մտանեն տեսցեն զլոյսն ։
Եւ ասէ ցնոսա ։ Ոչ ոք ածէ զլոյս
եւ ի տեղի ծածուկ դնէ զայն ։
կամ ընդ տեղեաւ ։ այլ ի վերայ
աթոռոյ դնէ ։ զի որ մտանեն
տեսցեն զլոյսն ։ Եւ ասէ ցնոսա ։
Ոչ ոք ածէ զլոյս եւ ի տեղի ծա-
ծուկ դնէ զայն ։ կամ ընդ տե-
ղեաւ ։ այլ ի վերայ աթոռոյ դնէ ։
զի որ մտանեն տեսցեն զլոյսն ։

Եւ ասէ ցնոսա ։ Ոչ ոք ածէ զլոյս
եւ ի տեղի ծածուկ դնէ զայն ։
կամ ընդ տեղեաւ ։ այլ ի վերայ
աթոռոյ դնէ ։ զի որ մտանեն
տեսցեն զլոյսն ։ Եւ ասէ ցնոսա ։
Ոչ ոք ածէ զլոյս եւ ի տեղի ծա-
ծուկ դնէ զայն ։ կամ ընդ տե-
ղեաւ ։ այլ ի վերայ աթոռոյ դնէ ։
զի որ մտանեն տեսցեն զլոյսն ։
Եւ ասէ ցնոսա ։ Ոչ ոք ածէ զլոյս
եւ ի տեղի ծածուկ դնէ զայն ։
կամ ընդ տեղեաւ ։ այլ ի վերայ
աթոռոյ դնէ ։ զի որ մտանեն
տեսցեն զլոյսն ։ Եւ ասէ ցնոսա ։
Ոչ ոք ածէ զլոյս եւ ի տեղի ծա-
ծուկ դնէ զայն ։ կամ ընդ տե-
ղեաւ ։ այլ ի վերայ աթոռոյ դնէ ։
զի որ մտանեն տեսցեն զլոյսն ։

ոգեղէն մտօք ցանկալի ուխտին
առաքելոց մտօք ցանկալի ուխտին
ասացեալ ծառայիցդ քոյոց ծանեալ
ես զի դու ես ճշմարիտ աստուած
եւ զոր առաքեցեր զՅիսուս քրիստոս
զայս ամենայն ինչս ասացեալ եղեն
առ աստուածն եւ ասեն ցնա
ամենայն ինչ զոր ետուր ինձ
ի քէն են եւ ես ետու նոցա
զբանս զոր ետուր ինձ եւ նոքա
ընկալան եւ գիտացին ճշմարտապէս
զի ես ի քէն եղէ եւ հաւատացին
եթէ դու զիս առաքեցեր եւ
ես աղաչեմ վասն նոցա
եւ ոչ վասն աշխարհի
այլ վասն նոցա զոր ետուր ինձ
զի քո են եւ ամենայն ինչ
իմ քո են եւ քո իմ են
եւ փառաւորեալ եմ ես ի նոսա
եւ ես ոչ եմ այլ ևս յաշխարհի
եւ նոքա յաշխարհի են
եւ ես առ քեզ գամ
սուրբ հայր պահեա զնոսա
յանուն քո զորս ետուր ինձ
զի եղիցին մի եւ նոքա
որպէս եւ մեք
մինչ էի ես ընդ նոսա
պահէի զնոսա յանուն քո
զորս ետուր ինձ
եւ պահպանեցի
եւ ոչ կորեաւ ոք ի նոցանէ
բայց միայն որդի կորստեան
զի գրոցն կատարեսցի
եւ այժմ առ քեզ գամ
եւ զայս խօսիմ յաշխարհի
զի ունիցին զլրումն
ուրախութեան իմոյ ի նոսա
ես ետու նոցա զբանս քո
եւ աշխարհ ատեաց զնոսա
զի ոչ են յաշխարհէ
որպէս եւ ես ոչ եմ յաշխարհէ
ոչ խնդրեմ զի տարցես զնոսա
յաշխարհէ
այլ զի պահեսցես զնոսա
ի չարէ
ոչ յաշխարհէ են
որպէս ես ոչ եմ յաշխարհէ
սրբեա զնոսա ճշմարտութեամբ
ճշմարտութիւն է
որպէս զիս առաքեցեր
յաշխարհ
եւ ես առաքեցի զնոսա
յաշխարհ
եւ վասն նոցա
ես սրբեմ զանձն իմ
զի եղիցին եւ նոքա
սրբեալք ճշմարտութեամբ
ոչ վասն այսոցիկ միայն
այլ եւ վասն նոցա
որ հաւատասցեն
ի բանս նոցա
զի ամենեքին մի եղիցին
որպէս դու հայր
ի իս եւ ես ի քեզ
եւ նոքա ի մեզ
զի աշխարհ հաւատասցէ
եթէ դու զիս առաքեցեր
եւ ես զփառս զոր ետուր ինձ
ետու նոցա
զի եղիցին մի
որպէս եւ մեք մի եմք
ես ի նոսա
եւ դու ի իս
զի եղիցին կատարեալք
ի մի
եւ զի գիտասցէ աշխարհ
եթէ դու զիս առաքեցեր
եւ սիրեցեր զնոսա
որպէս զիս սիրեցեր
հայր
զոր ետուր ինձ
կամիմ զի ուր եմ ես
եւ նոքա եղիցին ընդ իս
զի տեսցեն զփառս իմ
զոր ետուր ինձ
զի սիրեցեր զիս
յառաջ քան զհաստատել
զաշխարհ
հայր արդար
եւ աշխարհ զքեզ ոչ ծանեաւ
բայց ես ծանեայ զքեզ
եւ սոքա ծանեան
եթէ դու զիս առաքեցեր
եւ ես յայտնի արարի
զանուն քո նոցա
եւ յայտնի արարից
զի սէրն զոր սիրեցեր զիս
ի նոսա եղիցի
եւ ես ի նոսա

Ա՚ Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՐԱՐԱՆ ՅԻՍՈՒՍ
զբանս զայս եւ գնաց
հանդերձ աշակերտաւքն իւրովք
յայն կողմն ձորոյն կեդրոնի
ուր էր պարտէզ
յորում եմուտ ինքն
եւ աշակերտք նորա
եւ Յուդա մատնիչ
գիտէր զտեղին
զի յաճախ ժողովեցաւ
Յիսուս անդ
հանդերձ աշակերտաւքն իւրովք
եւ Յուդա առեալ զզինուորսն
եւ ի քահանայապետացն
եւ ի փարիսեցւոցն
եկն անդ
հանդերձ ջահիւք
եւ լապտերօք
եւ սուսերօք
եւ Յիսուս գիտէր
զամենայն որ գալոց էին
ելեալ ասէ ցնոսա
զո՞ որ խնդրէք
պատասխանի ետուն նմա
զՅիսուս նազովրեցի
ասէ նոցա Յիսուս
ես եմ
կայր եւ Յուդա մատնիչ
զի ասացեալ էր նոցա
ես եմ
ետ գնացին
ի յետս
եւ անկան ի վայր
եւ դարձեալ հարցանէ
զո՞ որ խնդրէք
եւ նոքա ասեն
զՅիսուս նազովրեցի
պատասխանի ետ Յիսուս
ասաց
ես ասացի ձեզ
եթէ ես եմ
եթէ զիս խնդրէք
զայսոսիկ թողէք
զի ասացեալ էր
զոր ետուր ինձ
ոչ կորուսի ոչ ոք
ապա Սիմոն Պետրոս
ունէր սուր
եւ հանեալ զնա
եհար զծառայն քահանայապետին
եւ կտրեաց զականջն աջ
եւ էր անուն ծառային
Մաղքոս
ասէ Յիսուս
դիր զսուրն ի պատեանն
զբաժակն զոր ետ ինձ հայր
ոչ արբից զնա
եւ զականջն
եւ շօշափեալ
զորս ետուր ինձ
ոչ կորուսի ոչ ոք
ապա Սիմոն Պետրոս
ունէր սուր
եւ հանեալ զնա
եհար զծառայն քահանայապետին
եւ կտրեաց զականջն աջ
եւ էր անուն ծառային
Մաղքոս
ասէ Յիսուս
դիր զսուրն ի պատեանն
զբաժակն զոր ետ ինձ հայր
ոչ արբից զնա
եւ զականջն
եւ շօշափեալ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ամենայն ազգաց մարդոց ազ-
գաց ազգաց ազգաց ազգաց
ազգաց ազգաց ազգաց ազգաց
ազգաց ազգաց ազգաց ազգաց
ազգ

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ԱՍՏՂՈՅՆ ԱՍԱՑ ԹԷ ՈՒՍՈՒՑԱՆԷՔ ԶՔԱՐՈՒՆԱՅՍ ՔՈՅՍ ԵՒ ԶՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆՍ ՔՈՅ ԶՈՐ ԱՌԱՔԵՑԱՐ ՔԵԶ ՅԱՅՍՄ ՎԱՅՐՈՒՆՔ ՍՈՒՐԲ ԵՒ ԱՆԱՐԱՏ ՀՈԳԻՆ ՔՈ ՈՐ ՅԱՐՏԱՍԱՆԵԱՑ ԶՔԵԶ ԱՐԱՐԵԱՑ ՈՒ ՅԱՐՏԱՍԱՆԵԱՑ ԶՔԵԶ ԱՐԱՐԵԱՑ ՈՒ ՅԱՐՏԱՍԱՆԵԱՑ ԶՔԵԶ ԱՐԱՐԵԱՑ

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ԱՍՏՂՈՅՆ ԱՍԱՑ ԹԷ ՈՒՍՈՒՑԱՆԷՔ ԶՔԱՐՈՒՆԱՅՍ ՔՈՅՍ ԵՒ ԶՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆՍ ՔՈՅ ԶՈՐ ԱՌԱՔԵՑԱՐ ՔԵԶ ՅԱՅՍՄ ՎԱՅՐՈՒՆՔ ՍՈՒՐԲ ԵՒ ԱՆԱՐԱՏ ՀՈԳԻՆ ՔՈ ՈՐ ՅԱՐՏԱՍԱՆԵԱՑ ԶՔԵԶ ԱՐԱՐԵԱՑ ՈՒ ՅԱՐՏԱՍԱՆԵԱՑ ԶՔԵԶ ԱՐԱՐԵԱՑ ՈՒ ՅԱՐՏԱՍԱՆԵԱՑ ԶՔԵԶ ԱՐԱՐԵԱՑ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

Ի տարին ութն ոգոստոսի ԻԲ. ի թագաւորելն Տրդատայ
մեծի հայոց. ի ԽԲ. ամի թագաւորելն Տրայանոսի
կայսեր հռոմայեցւոց. ի ԺԲ. ամի թագաւորելն
Աբգարու Ուխտանիսի. ի ԺԲ. ամի թագաւորելն
Վաղարշակայ Պարթևաց. ի ԺԲ. ամի թագաւորելն
Ասորեստանեաց Մանեայ. ի ԺԲ. ամի թագաւորելն
Վրաց Ամազասպայ. ի ԺԲ. ամի թագաւորելն
Աղուանից Ուրնայրայ. ի ԺԲ. ամի թագաւորելն
Գողթան Ասպաղուրայ. ի ԺԲ. ամի թագաւորելն
Սիւնեաց Սանատրուկայ. ի ԺԲ. ամի թագաւորելն
Արծրունեաց Վահագնայ. ի ԺԲ. ամի թագաւորելն
Կորդուաց Սանատրուկայ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ծառայ տեսանէ զանձինս իւրեանց ի
մեծութեան եւ ի պատուոյ ի վերայ
ամենայն ազգաց երկրի եւ ի ծովու
եւ ի ցամաքի, եւ ամենայն ազգք
երկնչին ի նոցանէ եւ ոչ ոք կարէ
ընդդէմ կալ նոցա, եւ ամենայն
ազգք հարկս տան նոցա եւ ծառա-
յեն նոցա, եւ ամենայն ազգք
ի նոցանէ ուսանին զարուեստս
պատերազմի եւ զամենայն
իմաստս չարութեան, եւ
ամենայն ազգք ի նոցանէ

Եւ զոմանս ի նոցանէ ոչ ընդունէին զհրամանս
նոցա, այլ ասէին թէ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեզ, զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք, այլ ի
Հայոց աշխարհէ։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր
հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ ձեր հրամանս,
զի ոչ ի ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ
ունիմք ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի
ձեր ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք
ընդ ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր
ազգէ եմք։ Եւ ոչ ինչ ունիմք ընդ
ձեր հրամանս, զի ոչ ի ձեր ազգէ
եմք։

Ցաւ ոչ ունի հոգի մեռանի ոչ
ցաւի ոչ ունի հոգի մեռանի ոչ

Ցաւ ոչ ունի հոգի մեռանի ոչ
ցաւի ոչ ունի հոգի մեռանի ոչ

Ցաւ ոչ ունի հոգի մեռանի ոչ
ցաւի ոչ ունի հոգի մեռանի ոչ

Ցաւ ոչ ունի հոգի մեռանի ոչ
ցաւի ոչ ունի հոգի մեռանի ոչ

ՀԱՅԿԱԶՆՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՐԱԾ ԱՍՏՒԾՈՅ ԵՒ ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱՅՆՈՅ ԵՒ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՄԵՐ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՇԽԱՐՀԻՍ ՄԵՐՈՅ ՀԱՅՈՑ ԱՐԱՐԱԾ ԱՍՏՒԾՈՅ ԵՒ ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱՅՆՈՅ ԵՒ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՄԵՐ

ՀԱՅԿԱԶՆՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՐԱԾ ԱՍՏՒԾՈՅ ԵՒ ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱՅՆՈՅ ԵՒ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՄԵՐ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՇԽԱՐՀԻՍ ՄԵՐՈՅ ՀԱՅՈՑ ԱՐԱՐԱԾ ԱՍՏՒԾՈՅ ԵՒ ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱՅՆՈՅ ԵՒ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՄԵՐ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ասեն ոմանք զի ոչ ասացեալ է զայս ի
տեսլեանն. այլ ի մեկնութեանն. զի
ոչ ասացեալ է ի տեսլեանն. թէ ոչ
ինչ ասացեալ է ի տեսլեանն. այլ
ի մեկնութեանն. զի ոչ ասացեալ է
ի տեսլեանն. թէ ոչ ինչ ասացեալ
է ի տեսլեանն. այլ ի մեկնութեանն.
զի ոչ ասացեալ է ի տեսլեանն. թէ
ոչ ինչ ասացեալ է ի տեսլեանն.
այլ ի մեկնութեանն. զի ոչ ասացեալ
է

ոգեւորեցաւ մի պղծեսցի
կին։ զոր նպատակ տուեալ
առ ստուգութիւն։ Զեւանգե
լուցեալ զոմն ոգւոյ ժանտ
ի նմանէ վտարել։ ոչ
ուժգնացեալ ոչ կարացին։
մի նախատինս ոչ կրեսցէ ոչ
ուժգնագոյն հեշտարար լսէ ։
մին ուժով ընտանի կին պատա
րաս Ջեզրուտան նախատէ ։ ուժ
վտանգ նախատէ զատուց ի
լուսաւորչէն ժառանգ։
Ջոր պրեանատարուցի հաղ
թող ուժգնացեալ կին։
Ջոր ամենեկնին
Ջեզարան ոգւոյ նուաճեցեալ
Ջոր կարծր ոգւոյ ։ տուեալ հոդ
տուող ոգւոյ ։

Ի ոմանց ընդօրինակութեանց գտանի գրեալ զայսպիսի վերնագիր ի սկզբան գրոցս. Ի սկզբան ամենայն ինչ արարեալ է Աստուծոյ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ զոր եղեւ, եւ ի նմա կեանք էին, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան, եւ լոյսն ի խաւարի լուսաւորէ, եւ խաւարն զնա ոչ ընկալաւ: Եղեւ մարդ մի առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նորա Յովհաննէս: Սա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նմա: Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն: Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ: Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նորա արարեալ է, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ: Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան: Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել, հաւատացելոց յանուն նորա: Որ ոչ յարեանց արեանց, եւ ոչ յակամայ կամաց, եւ ոչ յայրոյ կամաց, այլ յԱստուծոյ ծնան: Եւ բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ միածնի յհաւր, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ: Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ եւ ասէ. Սա էր, զոր ասացի, թէ որ յետ իմոյ գալոցն է, առաջի իմ եղեւ, զի նա էր առաջի քան զիս: Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս: Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ: ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միածին Որդին, որ է յանդիման հաւր, նա պատմեաց:

Ի սկզբան էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն: Նա էր ի սկզբան առ Աստուած: Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ զոր եղեւ: Ի նմա կեանք էին, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան: Եւ լոյսն ի խաւարի լուսաւորէ, եւ խաւարն զնա ոչ ընկալաւ: Եղեւ մարդ մի առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նորա Յովհաննէս: Սա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նմա: Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն: Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ: Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նորա արարեալ է, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ: Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան: Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել, հաւատացելոց յանուն նորա: Որ ոչ յարեանց արեանց, եւ ոչ յակամայ կամաց, եւ ոչ յայրոյ կամաց, այլ յԱստուծոյ ծնան: Եւ բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ միածնի յհաւր, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ: Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ եւ ասէ. Սա էր, զոր ասացի, թէ որ յետ իմոյ գալոցն է, առաջի իմ եղեւ, զի նա էր առաջի քան զիս: Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս: Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ: ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միածին Որդին, որ է յանդիման հաւր, նա պատմեաց:

ՈՒ ՈՐ ՀԱՅՈՑ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆՔ ԱՆՑԱՆ ԶՄԵՂՍ ՄԵՐ ՈՒ ԶԱՆԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆՍ ՈՐ ՈՉ ԳԻՏԷՔ ԶԱՍՏՈՒԱԾ ՈՒ ԶՔՐԻՍՏՈՍ ՈՐ ՄԵՐ ՓՐԿԻՉՆ Է ԵՒ ՄԵՂՍ ՄԵՐ ՈՒ ԶԱՆԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆՍ ՄԵՐ ՈՐ ՈՉ ԳԻՏԷՔ ԶԱՍՏՈՒԱԾ ՈՒ ԶՔՐԻՍՏՈՍ ՈՐ ՄԵՐ ՓՐԿԻՉՆ Է ԵՒ ՄԵՂՍ ՄԵՐ ՈՒ ԶԱՆԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆՍ

Ⲥⲟⲩⲛ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲁⲩⲱ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ

Ծոմն ոչինչ նոյնիսկ
տրուած տուած նշանակ
ծնունդ գործիքներ նոյնպէս
տուած ան : Ձեռ վրայ տուած
նշանակ ձեռքերուն :

Ծոմն վախճան հոգուոյն
քանի ծրարուած ոչխար կրկնակ
ձեռ տուած բանի նշան նշան
ձեռն տուին : Ձեռ վրայ կամ
տուին կրկին գործուածք ծնող
տուած : Ձեռ կրկին ծնունդ ձեռ
ոչխար ձեռ տուած ոչ ոչինչ
ոչ ոչխար ձեռ տուած նշան
ձեռքերուն ծնունդ ոչխար ձեռ
ձեռքերուն ոչ ոչխար ձեռ
կրկնապատկեալ : տուած նշան
տուած ոչխար ձեռ ոչխար
տուած ոչխար ձեռ ոչխար
ոչխար ձեռ ոչխար ձեռ
ոչխար ձեռ ոչխար ձեռ
ոչխար ձեռ ոչխար ձեռ

Ի ՍԱՒՈՒԼԻ ԵՐԵՑԻՆ ԻՒՐ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՐԱՐՔՆ ՈՐ ԱՌԱՋԻՆ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ԻՒՐՈՅ

Ի ՍԱՒՈՒԼԻ ԵՐԵՑԻՆ ԻՒՐ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՐԱՐՔՆ ՈՐ ԱՌԱՋԻՆ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ԻՒՐՈՅ

Ի ՍԱՒՈՒԼԻ ԵՐԵՑԻՆ ԻՒՐ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՐԱՐՔՆ ՈՐ ԱՌԱՋԻՆ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ԻՒՐՈՅ

Ի ՍԱՒՈՒԼԻ ԵՐԵՑԻՆ ԻՒՐ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՐԱՐՔՆ ՈՐ ԱՌԱՋԻՆ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ԻՒՐՈՅ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

Ստեփան զինքն ուրախ ցուցանէր
զի ծառայութիւնդ ուրախ
ամենայն առաքեալքն հա
տուցին: Եւ ասացեալ
զի զինչ պատմի վեր
ի պրէ նորոգութեան
ինձանէ փաղաքշեալ
ազգդ ոչ ընդունի
և ծառայի ուշրոյս ծղ
քաղաքս ուրեմն ծղ
ուրեք նրանց ոչ նրա
ուրեք ինձ ոչ նրա
ուրեք ինձ ոչ նրա
ուրեք ինձ

ուրեմն ի մեզ ոչ գոյանայ ոչ
ինչ ի մեզ ոչ ինչ ոչ ինչ ոչ
ինչ ոչ ինչ ոչ ինչ ոչ ինչ
ոչ ինչ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ոգոյ ։ ի գործի՝ ըզ ձգման
ձգոյ ։ ի գործի՝ ըզ ձգման

Ձգի գործակոչական ձի՝
առնական՝ ոչ առնուի
նկատելի՝ առնական
ձագական ձայնի կապ-
ուած ձին ։ ըզ կիզ ա-
րիւնս ։ գրեցի ապա-
ւինս ։ ապա ձգի՝ ուս
ձգի՝ գործակոչական ։ ուս
նուագին ապա տալս
գոյ ։ ուհակ գոյն ունելոյ
գոյս ։ ուհակ գոյն ձի
կոչեմ ։ ի ձգ ։ ուս ձգ
ոգոյ

զոյութեան զոյութեանն զոյութեամբ զոյութեանէ զոյութեանէն զոյութեանէ զոյութեանէն զոյութեանէ զոյութեանէն

ոտանաւորութիւն. ի գիր
գանախտանաց կարօտ ան
տրտմութեան; որպէս ա
նուն ծառոյն ցուցանէ ի
նմա ծառանալ ուրեմն
ոչ ինչ ծառանալ ի ծա
ռոյն. որ ասէ ի բերա
նոյ ծառանալ ծառոյ
ոչ ինչ ծառանալ ի
ծառ

Ստատ ապիսի. Ըստ ըստ
տն ըստ ստըստե նստիրատ
ստ նստիր: ստըն ստոնդ,
ստն-ստշտնտն ծատ-ստոտ
ստեն տն • ծտոտատե նստ
ստոտատ: ստոնե-ստոդ
ատիսի. ստեստե-ստեծտ տն
նստե կտոտե ստըտ ստոտ
տնե: ծտատոտ ծատ-ստոտե
նստոտ • նստոտատն ըստ ր
ստատոտե: տոտե ստոտ տ
տն • ստոտե ըստ ֆ տնե • ըստ
ստոտե ծտատոտ ստ
ստոտե ծտատոտ ստ
ծատ-ստոտ ստոտ-ստոտ
ստոտ-ստոտ ստոտ-ստոտ
ստոտ-ստոտ ստոտ-ստոտ
ստոտ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

Եւ ասէ տէրն առ նա. Ա-
ռաքեա՛ զկինն քո եւ եկ
աստ. եւ ասէ կինն. Ոչ
ունիմ ամուսին. ասէ
նմա Յիսուս. Լաւ ասացեր
թէ ոչ ունիմ ամուսին.
զի հինգ ամուսինս ունէր
եւ որ այժմ ունիս՝ ոչ է
քո ամուսին. զայս ճշմա-
րիտ ասացեր։ Ասէ նմա
կինն. Տէր, տեսանեմ զի
մարգարէ ես դու. հարքն
մեր ի լերինս սորա պա-
տարագեցին. եւ դուք
ասէք թէ Երուսաղէմ է
տեղի ուր պատարագել
է։ Ասէ նմա Յիսուս. Հաւա-
տա՛ ինձ կին, զի գայ ժա-
մանակ երբ ոչ ի լերինս
սորա եւ ոչ ի Երուսաղէմ
պատարագեսջիք զհայրն։
Դուք երկիր պագանէք
զոր ոչ գիտէք. մեք երկիր
պագանեմք զոր գիտեմք.
զի փրկութիւն յազգէ հրէից
է։ Բայց գայ ժամանակ
եւ այժմ է՝ յորում ճշմա-
րիտ երկրպագուք հոգւով
եւ ճշմարտութեամբ երկ-
րպագեսցեն հօր. զի եւ
հայր այնպիսիս խնդրէ
որ երկրպագեսցեն նմա։
Հոգի է Աստուած. եւ որ
երկրպագանեն նմա՝ հոգւով
եւ ճշմարտութեամբ պար-
տին երկրպագել։ Ասէ նմա
կինն. Գիտեմ զի Մեսիա
գայ որ կոչի Քրիստոս.
երբ եկեսցէ նա՝ ամենայն
ինչ պատմեսցէ մեզ։ Ասէ
նմա Յիսուս. Ես եմ որ
խօսիմ ընդ քեզ։ Եւ ի
սմին հասին աշակերտքն
նորա. եւ զարմացեալ
էին զի ընդ կնոջ խօսէր։
Բայց ոչ ոք ասէ. Զի՞ խն-
դրես կամ զինչո՞ ընդ
նմա խօսիս։ Եթող զան-
կն իւր կինն եւ գնաց ի
քաղաքն. եւ ասէ ցմարդիկ.
Եկէ՛ք եւ տեսէ՛ք մարդ
զոր ասաց ինձ զամենայն
ինչ զոր արարի. մի՞թէ
նա է Քրիստոս։ Ելին ի
քաղաքէն եւ գային առ
նա։ Ի միջոցի աղաչէին
զնա աշակերտքն նորա
եւ ասէին. Վարդապետ,
կե՛ր։ Նա ասէ. Ես կերակուր
ունիմ կերանել զոր դուք
ոչ գիտէք։ Ասէին աշա-
կերտքն ընդ միմեանս.
Մի՞թէ ոք բերեալ է նմա
կերակուր։ Ասէ նմա Յի-
սուս. Կերակուր իմ է
զի արարից զկամս հօր
իմոյ որ առաքեաց զիս
եւ կատարեցից զգոր-
ծս նորա։ Ոչ ասէք դուք
թէ ամիսք չորք են եւ
հունձք գան. ահա ասեմ
ձեզ. Վերացուցէ՛ք զաչս
ձեր եւ տեսէ՛ք զանդս
զի սպիտակ են արդէն
ի հունձս։ Եւ հնձող
առնու վարձս եւ ժողո-
վէ զպտուղ ի կեանս յա-
ւիտենից. զի եւ սերմա-
նող միանգամ ուրախ-
ասցի ընդ հնձողին։ Զի
ի սմին է բան ճշմարիտ
թէ այլ է որ սերմանէ
եւ այլ է որ հնձէ։ Ես
առաքեցի զձեզ հնձել
զոր ոչ դուք վաստակե-
ցէք. այլ դուք ի վաս-
տակս նոցա մտէք։ Եւ
բազումք ի քաղաքին
հաւատացին ի նա ի
բանէ կնոջն որ վկայէր
եւ ասէր. Ասաց ինձ
զամենայն ինչ զոր ար-
արի։ Եւ երբ եկին առ
նա՝ աղաչէին զնա որ
մնասցէ ընդ նոսա. եւ
մնաց անդ երկու աւուր։
Եւ բազումք հաւատա-
ցին ի նա ի բանէ նորա։
Եւ կնոջն ասէին. Ոչ
վասն խօսից քոց հա-
ւատամք. զի մեք ինքեանք
լուաք եւ գիտեմք թէ
նա է ճշմարիտ Փրկիչ
աշխարհի։ Եւ յետ երկու
աւուրց ել անտի եւ գնաց
ի Գալիլեա։ Վասն զի
ինքն Յիսուս վկայեաց
թէ մարգարէ ի հայրե-
նիս պատիւ չունի։ Եւ
յորժամ եկն ի Գալիլեա՝
ընկալան զնա գալիլեացիք
զամենայն ինչ տեսեալ
որ արարեալ էր նա ի
Երուսաղէմ յաւուրն տօ-
նին. զի եւ նոքա եկին
ի տօնին։ Եկն դարձեալ
Յիսուս ի Կանա Գալիլեա-
ցւոց ուր ջուրն գինի
արար։ Եւ էր ոմն թա-
գաւորական որ որդին
նորա հիւանդ էր ի Կա-
փառնայում։ Եւ լուեալ
նմա թէ Յիսուս եկն ի
Գալիլեա՝ գնաց առ նա
եւ աղաչէր զնա որ իջա-
նիցէ եւ բժշկեսցէ զորդին
նորա. զի մերձ էր ի մա-
հու։ Ասէ ցնա Յիսուս.
Եթէ նշանս եւ սքանչե-
լիս ոչ տեսանէք՝ ոչ հա-
ւատայք։ Ասէ նմա թա-
գաւորական. Տէր, իջա-
նե՛ մինչեւ ոչ մեռանի
որդի իմ։ Ասէ նմա Յի-
սուս. Երթ՝ որդի քո կեայ։
Հաւատաց մարդն ի բանն
զոր ասաց ցնա Յիսուս
եւ գնայր։ Եւ ի ճանա-
պարհին էին ծառայք
նորա ընդառաջ եկեալ
եւ աւետեցին նմա եւ
ասեն. Որդի քո կեայ է։
Եւ նա հարցանէր ի նոցանէ
զժամ յորում լաւացաւ։
Եւ ասեն ցնա. Երէկ ի
ժամ եւթներորդի թո-
ղաւ զնա ախտ տենդոյ։
Գիտաց հայրն թէ ի նմին
ժամու էր յորում ասաց
ցնա Յիսուս. Որդի քո
կեայ է։ Եւ հաւատաց
նա եւ ամենայն տունն
նորա։ Սա երկրորդ նշան
արար Յիսուս յորժամ
եկն ի Գալիլեա ի Հրէաս-
տանէ։ Ապա յետ այսո-
րիկ էր տօն հրէից. եւ
ել Յիսուս ի Երուսաղէմ։
Եւ է ի Երուսաղէմ ի
դրան ոչխարաց աւազան
որ կոչի եբրայերէն Բեթ-
զաթա. որ ունի հինգ
սեամս։ Ի սոսա պառկէր
բազում հիւանդ կուրաց
եւ կաղաց եւ ցամաքա-
ծոց. որ ակն ունէին
ջրոյն շարժման։ Զի հրեշ-
տակ տէրունի ի ժամ
ինչ իջանէր ի ջուրն եւ
շարժէր զջուրն. եւ որ
առաջին մտանէր ի ջուրն
յետ շարժման ջրոյն՝ ա-
ռողջանայր յամենայն
հիւանդութենէ զոր ունէր։
Էր ոմն անդ մարդ որ
ունէր զհիւանդութիւն
իւր երկոտասան ամ։
Զոր տեսեալ Յիսուսի
պառկեալ եւ գիտացեալ
զի բազում ժամանակս
ունի հիւանդ՝ ասէ ցնա.
Կամիս՞ առողջանալ։
Պատասխանի ետ նմա
հիւանդն. Տէր, մարդ
չունիմ զի յորժամ շար-
ժեսցի ջուրն՝ արկցէ զիս
ի սեամն. զի մինչ եկեալ
ես՝ ուրեք իջանէ ուրիշ
առաջի իմ։ Ասէ ցնա Յի-
սուս. Յարի՛ր, առ զմահի-
գն քո եւ գնա՛։ Եւ ան-
միջապէս առողջացաւ
մարդն եւ առ զմահիգն
իւր եւ գնայր։ Եւ էր
աւուրն սաբաթու։ Ասէին
հրեայքն ցբժշկեալն.
Սաբաթ է. ոչ իրաւ է
քեզ տանել զմահիգդ։
Պատասխանի ետ նոցա.
Որ զիս առողջացոյց՝ նա
ասաց ինձ. Առ զմահի-
գդ եւ գնա՛։ Հարցին
զնա. Ո՞ է մարդն որ
ասաց քեզ. Առ զմահի-
գդ եւ գնա՛։ Եւ ոչ գի-
տէր բժշկեալն զի Յի-
սուս է. զի խոնարհեցաւ
Յիսուս ի ժողովրդենէ
անտի որ էր ի տեղւոջն։
Յետ այսորիկ գտանէ
զնա Յիսուս ի տաճարի
եւ ասէ ցնա. Ահա առող-
ջացար. մի՛ այլ եւս մեղ-
անիր, զի մի՛ ինչ չարագոյն
եղիցի քեզ։ Գնաց մարդն
եւ պատմեաց հրեայսն
թէ Յիսուս է որ առող-
ջացոյց զնա։ Վասն այսո-
րիկ հալածէին հրեայքն
զՅիսուս եւ խնդրէին
սպանանել զնա. զի զայս
արար ի սաբաթու։ Ասէ
նոցա Յիսուս. Հայր իմ
մինչեւ ցայժմ գործէ եւ
ես գործեմ։ Վասն այսո-
րիկ առաւել խնդրէին
հրեայքն սպանանել զնա.
զի ոչ միայն զսաբաթն
լուծանէր այլ եւ զհայր
իւր ասէր զԱստուած՝
հաւասար առնելով զան-
ձն Աստուծոյ։ Պատաս-
խանի ետ Յիսուս եւ ասէ
նոցա. Ամէն ամէն ասեմ
ձեզ. Ոչ կարէ որդին ա-
նել ինքնին ոչ ինչ եթէ
ոչ զոր տեսանէ զհայր
անելն. զի զոր ինչ նա
անէ՝ զայն եւ որդին
նոյնպէս անէ։ Զի հայր
սիրէ զորդին եւ ցուցա-
նէ նմա զամենայն ինչ
զոր ինքն անէ. եւ մե-
ծագոյն գործս քան զայս
ցուցանէ նմա զի դուք
զարմացեալ լինիցիք։
Զի որպէս հայր յարու-
ցանէ զմեռեալսն եւ կեն-
դանացուցանէ՝ նոյնպէս
եւ որդին զորս կամի
կենդանացուցանէ։ Զի
ոչ դատէ հայր զոք այլ
զամենայն դատաստան
ետ որդւոյն։ Զի ամենայն
պատուեսցեն զորդին որ-
պէս պատուեն զհայր։
Որ ոչ պատուէ զորդին՝
ոչ պատուէ զհայրն որ
առաքեաց զնա։ Ամէն
ամէն ասեմ ձեզ. Որ զբան
իմ լուիցէ եւ հաւատասցէ
առաքելոյ իմում՝ ունի
կեանս յաւիտենական
եւ ի դատաստան ոչ գայ
այլ անցեալ է ի մահուանէ
ի կեանս։ Ամէն ամէն
ասեմ ձեզ. Եկեսցէ ժամ
եւ այժմ է՝ յորում մեռեալքն
լուիցեն ձայնի որդւոյն
Աստուծոյ. եւ որ լուիցեն
կեցցեն։ Զի որպէս հայր
ունի կեանս յանձին իւրում՝
նոյնպէս եւ որդւոյ ետ
կեանս ունել յանձին իւրում։
Եւ իշխանութիւն ետ նմա
եւ դատաստան առնել
զի որդի մարդոյ է։ Մի՛
զարմանայք զայդ. զի
եկեսցէ ժամ յորում ամե-
նեքեան որ ի գերեզմանս
են լուիցեն ձայնի նորա
եւ ելցեն։ Որ զբարիսն
արարին՝ ի յարութիւն
կենաց. եւ որ զչարսն
արարին՝ ի յարութիւն
դատաստանի։ Ոչ կարեմ
ես ինքնին ոչ ինչ անել.
որպէս լսեմ՝ դատիմ. եւ
դատաստան իմ արդար է.
զի ոչ զկամս իմ խնդրեմ
այլ զկամս հօր որ առա-
քեաց զիս։ Եթէ ես վկայեմ
զանձին իմում՝ վկայու-
թիւն իմ ոչ է ճշմարիտ։
Այլ է ուրեք որ վկայէ
վասն իմ. եւ գիտեմ զի
ճշմարիտ է վկայութիւն
զոր վկայէ վասն իմ։ Դուք
առաքեցէք առ Յովհան-
նէս. եւ նա վկայեաց
ճշմարտութեան։ Ոչ թէ
ես ի մարդոյ վկայութիւն
առնում. այլ զայս ասեմ
զի կեցցէք։ Նա էր ճրա-
գն որ այրէր եւ լուսաւո-
րէր. եւ դուք կամեցայք
ժամանակ մի ցնծալ ի
լուսոյ նորա։ Ես ունիմ
վկայութիւն մեծագոյն
քան զՅովհաննէս. զի
զգործս զոր ետ ինձ հայր
կատարել զայն գործս
զոր ես անեմ՝ վկայեն
վասն իմ թէ հայր առա-
քեաց զիս։ Եւ հայրն որ
առաքեաց զիս՝ նա վկա-
յեաց վասն իմ. զի ոչ
ձայն նորա լուարուք
երբեք եւ ոչ տեսիլ նորա
տեսէք։ Եւ ոչ բան նորա
ունիք բնակեալ ի ձեզ.
զի զոր նա առաքեաց՝
դուք ոչ հաւատայք նմա։
Քննեցէք զգիրսն զի դուք
կարծէք թէ ի նոսա կեան-
քն յաւիտենական է. եւ
նոքա են որ վկայեն վասն
իմ։ Եւ դուք ոչ կամիք
գալ առ իս զի կեանս
ունիցիք։ Զփառս յայլ-
մարդկանէ ոչ առնում։
Այլ գիտեմ զձեզ զի ոչ
ունիք զսէր Աստուծոյ
ի ձեզ։ Ես եկի յանուն
հօր իմոյ եւ ոչ ընկալայք
զիս. եթէ այլ ոք եկեսցէ
յանուն իւրում՝ զնա ըն-
կալցիք։ Զի՞նչ կարէք
հաւատալ դուք որ փառս
յիրարմէ առնուք եւ զփառս
որ յԱստուծոյ միայնոյ է
ոչ խնդրէք։ Մի՛ կարծէք
թէ ես մեղադրեմ զձեզ
առ հայր. կայ որ մեղադ-
րէ զձեզ Մովսէս յոր դուք
յուսացեալ էք։ Զի եթէ
հաւատայիք Մովսիսի՝
հաւատայիք եւ ինձ. զի
նա վասն իմ գրեաց։ Եթէ
գրոցն նորա ոչ հաւատայք՝
զիա՞րդ բանիցս իմոց հա-
ւատասջիք։ Յետ այսո-
րիկ գնաց Յիսուս անդր
յայն կողմն ծովուն Գա-
լիլեացւոց որ է Տիբերիա-
դա։ Եւ հետեւէր նմա
բազում ժողովուրդ զի
տեսանէին զսքանչելիսն
զոր առնէր ի հիւանդսն։
Ելանէ Յիսուս ի լեառն
եւ անդ նստէր ընդ աշա-
կերտսն իւր։ Եւ էր մեր-
ձ զատկին տօնին հրէից։
Ամբարձեալ Յիսուս զաչս
իւր եւ տեսեալ զի բազում
ժողովուրդ գայ առ նա՝
ասէ ցՓիլիպպոս. Ուստի
գնեսցուք հաց զի կերիցեն
սոքա։ Եւ զայս ասէր
փորձելով զնա. զի ինքն
գիտէր զոր ինչ առնէր։
Պատասխանի ետ նմա
Փիլիպպոս. Երկերիւր
դահեկան հաց ոչ բաւեսցէ
նոցա զի իւրաքանչիւր
մի մի կտոր առցէ։ Ասէ
ցնա մի յաշակերտացն
նորա Անդրէաս եղբայր
Սիմոն Պետրոսի. Է մանու-
կ մի աստ որ ունի հինգ
հաց գարի եւ երկու ձուկն.
այլ զայդ զի՞նչ է ընդ
այսքան ժողովրդեան։
Ասէ Յիսուս. Արարէ՛ք
զմարդիկն հանգուցանել.
եւ էր խոտ բազում ի տե-
ղւոջն։ Հանգուցին զհա-
զարն ի թիւ. եւ առ Յի-
սուս զհացսն եւ գոհացեալ
բաշխեաց նստելոցն. եւ
նոյնպէս եւ ի ձկանցն
որչափ կամեցան։ Եւ
յորժամ լցան՝ ասէ ցաշա-
կերտսն իւր. Ժողովեցէ՛ք
զմնացեալ կտորսն զի մի
ինչ կորիցէ։ Ժողովեցին
եւ լցին տասն եւ երկու
զամբիւղս կտորաց հնդ
հացէ գարեաց զոր մնա-
ցին ի նոցանէ որ կերեալ
էին։ Եւ տեսեալ մարդկան
զնշանն զոր արար Յիսուս
ասէին. Զի՞ճշմարիտ
այս է մարգարէն որ գայ
ի յաշխարհ։ Եւ Յիսուս
գիտացեալ զի գան զնա
առնուլ եւ թագաւոր
առնել՝ փախեաւ նորին
ինքնին ի լեառն։ Եւ
յորժամ երեկոյ եղեւ՝ ի-
ջին աշակերտքն նորա
ի ծովն. եւ մտեալ ի նաւ
գնային յայն կողմն ծո-
վուն ի Կափառնայում։
Եւ խաւար էր արդէն
եւ Յիսուս ոչ եկեալ էր
առ նոսա։ Եւ ծով յու-
զէր ի հողմոյ սաստկու-
թենէ որ փչէր։ Եւ յո-
րժամ ելին ի ծովն իբրեւ
ասպարս եւ քսան եւ հինգ
՝ տեսանեն զՅիսուս գնա-
լով ի վերայ ծովուն եւ
մերձենալ ի նաւն. եւ
երկեան։ Ասէ նոցա Յի-
սուս. Ես եմ. մի՛ երկնչիք։
Կամէին առնուլ զնա ի
նաւն. եւ նաւն անդէն
հասանէր յերկիրն յոր
երթային։ Ի միւս աւուրն
ժողովուրդն որ կայր յայն
կողմն ծովուն՝ տեսին
զի նաւակ մի ոչ էր անդ
եթէ ոչ միայն մի. եւ
զի Յիսուս ոչ մտեալ էր
ընդ աշակերտսն իւր ի
նաւակն այլ միայնակ
աշակերտքն նորա գնա-
ցին. եւ այլ նաւակունք
եկին ի Տիբերիադա մեր-
ձ ի տեղին ուր կերան
զհացն տեառնէ գոհացե-
ալ։ Եւ յորժամ տեսին
զի Յիսուս ոչ է անդ եւ
ոչ աշակերտքն նորա՝
մտին ի նաւակունսն եւ
եկին ի Կափառնայում
խնդրելով զՅիսուս։ Եւ
գտեալ զնա յայն կողմն
ծովուն ասեն ցնա. Վար-
դապետ, երբ եկեր հոս։
Պատասխանի ետ նոցա
Յիսուս եւ ասէ. Ամէն
ամէն ասեմ ձեզ. Ոչ վասն
զի տեսէք զնշանսն զոր
արարի՝ խնդրէք զիս.
այլ վասն զի կերայք ի
հացէն եւ յագեայք էք։
Մի՛ գործէք զկերակուր
որ կորնչի. այլ զկերակուր
որ կենայ յաւիտենական
կեանս. զոր որդի մարդոյ
տացէ ձեզ։ Զի զնա հայր
կնքեաց Աստուած։ Ասեն
ցնա. Զի՞նչ առնեմք զի
գործեսցուք զգործս Աս-
տուծոյ։ Պատասխանի ետ
Յիսուս եւ ասէ նոցա.
Գործ Աստուծոյ է զի հա-
ւատասջիք յորում առա-
քեաց նա։ Ասեն ցնա.
Զի՞նչ նշան առնես դու
զի տեսեալ հաւատասցուք
քեզ. զի՞նչ գործես։ Հարքն
մեր զմանանայն կերան
յանապատի. որպէս գրեալ
է. Հաց յերկնից ետ նոցա
ուտել։ Ասէ նոցա Յիսուս.
Ամէն ամէն ասեմ ձեզ.
Ոչ Մովսէս ետ ձեզ զհացն
յերկնից. այլ հայր իմ
տայ ձեզ զհացն ճշմարիտ
յերկնից։ Զի հաց Աստու-
ծոյ է որ իջանէ յերկնից
եւ տայ կեանս յաշխարհի։
Ասեն ցնա. Տէր, միշտ
տո՛ւր մեզ զհացդ զայդ։
Ասէ նոցա Յիսուս. Ես եմ
հաց կենդանի որ իջի յեր-
կնից. որ գայ առ իս՝ ոչ
քաղցցի եւ որ հաւատայ
ինձ՝ ոչ ծարաւեսցի յա-
ւիտեան։ Բայց ասացի
ձեզ թէ տեսէք զիս եւ
ոչ հաւատայք։ Զի ամե-
նայն որ տայ ինձ հայր
առ իս եկեսցէ. եւ զոր
եկեսցէ առ իս՝ ոչ հա-
լածեցից զնա արտաքս։
Զի իջի յերկնից ոչ զի
արասցեմ զկամս իմ այլ
զկամս հօր որ առաքեաց
զիս։ Եւ զայս է կամք
հօր որ առաքեաց զիս.
զամենայն որ տայ ինձ՝
ոչ կորուսից ի նմանէ
այլ յարուսցից զնա յա-
ւուր յետնում։ Զի զայս
է կամք հօր իմոյ զի ա-
մենայն որ տեսանէ զորդին
եւ հաւատայ նմա՝ ունիցի
կեանս յաւիտենական եւ
յարուսցից զնա յաւուր
յետնում։ Տրտնջէին
հրեայքն վասն նորա զի
ասաց. Ես եմ հաց կեն-
դանի որ իջի յերկնից։
Եւ ասէին. Ոչ այս է Յի-
սուս որդի Յովսեփայ
որոյ մեք գիտեմք զհայր
եւ զմայր. զիա՞րդ ասէ
այս թէ յերկնից իջի։
Պատասխանի ետ Յիսուս
եւ ասէ. Մի՛ տրտնջէք
ընդ միմեանս. զի ոչ ոք
կարէ գալ առ իս եթէ ոչ
հայր որ առաքեաց զիս
քաշեսցէ զնա. եւ ես յա-
րուսցից զնա յաւուր յետ-
նում։ Եւ է գրեալ ի մար-
գարէսն. Եւ ամենեքեան
ուսուցեալք Աստուծոյ
լինիցին։ Ամենայն որ
լուաւ ի հօրէ եւ ուսաւ՝
գայ առ իս։ Ոչ թէ զհայր
ոք տեսանէ. բայց որ է
յԱստուծոյ՝ նա տեսանէ
զհայր։ Ամէն ամէն ասեմ
ձեզ. Որ հաւատայ ինձ՝
ունի կեանս յաւիտենա-
կան։ Ես եմ հաց կեան-
քի։ Հարքն ձեր զմանանայն
կերան յանապատի եւ
մեռան։ Սա է հաց որ
իջանէ յերկնից զի որ
կերիցէ ի նմանէ ոչ մեռա-
ցի։ Ես եմ հաց կենդանի
որ իջի յերկնից. եթէ
կերիցէ ոք ի հացէ յայ-
մանէ՝ կեցցէ յաւիտեան։
Եւ հացն զոր ես տամ՝
մարմին իմ է զոր ես տամ
վասն կենաց աշխարհի։
Վէճ առնէին ընդ միմեանս
հրեայքն եւ ասէին. Զի՞նչ
կարէ այս մարդ տալ զմար-
մին իւր ուտել մեզ։ Ասէ
նոցա Յիսուս. Ամէն ամէն
ասեմ ձեզ. Եթէ չուտիցէք
զմարմին որդւոյ մարդոյ
եւ չարբիցէք զարիւն նո-
րա՝ կեանս ոչ ունիցիք
ի ձեզ։ Որ ուտէ զմարմին
իմ եւ արբու զարիւն իմ՝
ունի կեանս յաւիտենա-
կան եւ յարուսցից զնա
յաւուր յետնում։ Զի մարմին
իմ կերակուր ճշմարիտ է
եւ արիւն իմ ըմպելի ճշ-
մարիտ է։ Որ ուտէ զմար-
մին իմ եւ արբու զարիւն
իմ՝ ի մէջ իմ բնակի եւ
ես ի նմա։ Որպէս առա-
քեաց զիս հայր կենդանի
եւ ես կեմ հանապազ
հաւասարապէս հօր՝ նոյն-
պէս եւ որ ուտէ զիս նա
կեցցէ հանապազ հաւա-
սարապէս ինձ։ Սա է հաց
որ իջանէ յերկնից. ոչ
որպէս հարքն ձեր կերան
զմանանայն եւ մեռան։
Որ ուտէ զհացս զայս
կեցցէ յաւիտեան։ Զայս
ասաց ուսուցանելով ի
ժողովարանի Կափառնա-
ումի։ Եւ լուեալ բազում
աշակերտաց նորա ասեն.
Դառն է բանս զայս. ո՞ կա-
րէ լսել զայս։ Գիտացեալ
Յիսուս ի ներքինն զի
տրտնջեն աշակերտքն
նորա վասն այսորիկ ասէ
նոցա. Զայդ ձեզ գայթա-
կղեցուցանէ՞։ Եւ եթէ
տեսանիցէք զորդի մարդոյ
ելանել ուր էր յառաջ։
Հոգին է որ կենդանացու-
ցանէ. մարմին ոչ օգտի
ինչ. բանքն զոր ես խօսիմ
ընդ ձեզ՝ հոգի եւ կեանք
են։ Բայց են ի ձեզ որ ոչ
հաւատան։ Զի գիտէր
Յիսուս յառաջագոյն զոր
ոչ հաւատային եւ զոր
մատնեսցէ զնա։ Եւ ասէր.
Վասն այսորիկ ասացի
ձեզ զի ոչ ոք կարէ գալ
առ իս եթէ ոչ տացի նմա
յհաւրէ։ Յայնմհետէ բա-
զումք յաշակերտացն
նորա գնացին յետս եւ
ոչ գային ընդ նմա։ Ասէ
Յիսուս ցտասն եւ երկուս-
ն. Միթէ եւ դուք կամիք
երթալ։ Պատասխանի ետ
նմա Սիմոն Պետրոս. Տէր,
առ ո՞ երթիցուք. բանք
յաւիտենական կենաց ունիս
դու։ Եւ մեք հաւատացաք
եւ գիտացաք զի դու ես
Սուրբն Աստուծոյ։ Պա-
տասխանի ետ նոցա Յի-
սուս. Ոչ ես զձեզ տասն
եւ երկուսն ընտրեցի. եւ
ի ձէնջ մի սատանայ է։
Ասէր զՅուդա Սիմոնի
Իսկարիովտացւոյ. զի նա
էր որ մատնեսցէ զնա
եւ ի տասն եւ երկուսին։
Եւ ապա յետ այսորիկ
շրջէր Յիսուս ի Գալիլեա.
զի ոչ կամէր շրջել ի Հրէաս-
տան զի խնդրէին հրեայքն
սպանանել զնա։ Եւ էր
մերձ տօնին հրէից որ
կոչի խորանաց։ Ասեն
ցնա եղբարքն նորա. Ել
անտի եւ գնա՛ ի Հրէաս-
տան զի եւ աշակերտքն
քո տեսցեն զգործս զոր
դու անես։ Զի ոչ ոք ի
ծածուկ առնէ զոր ինչ
կամի ինքն երեւեալ լի-
նել. եթէ զայս ինչ անես՝
յայտնեա՛ զքեզ աշխար-
հի։ Զի եւ եղբարքն նորա
ոչ հաւատային ի նա։
Ասէ նոցա Յիսուս. Ոչ
ժամանակ իմ է հասեալ
եւ ձեր ժամանակ միշտ
պատրաստ է։ Ոչ կարէ
աշխարհ ատել զձեզ. այլ
զիս ատէ զի վկայեմ վասն
նորա թէ չարք են գոր-
ծք նորա։ Դուք ելէ՛ք
ի տօնս այս. ես ոչ ելանեմ
ի տօնս այս զի ոչ է ժա-
մանակ իմ հասեալ։ Եւ
զայս ասացեալ նոցա
մնաց ինքն ի Գալիլեա։
Եւ յորժամ ելին եղբարքն
նորա ի տօնն՝ ապա եւ
նա ելանէ ոչ յայտնի այլ
իբրեւ ի ծածուկ։ Եւ հրեայքն
խնդրէին զնա ի տօնին
եւ ասէին. Ո՞ է նա։ Եւ
մրմունջ բազում էր ի
ժողովրդեանն վասն նո-
րա. ոմանք ասէին թէ
բարի է. եւ այլք ասէին
թէ ոչ. այլ մոլորեցուցա-
նէ զժողովուրդն։ Եւ ոչ
ոք խօսէր յայտնի վասն
նորա զի երկնչէին ի հրե-
այսն։ Իսկ յորժամ կէս
տօնին էր՝ ելանէ Յիսուս
ի տաճարն եւ ուսուցա-
նէր։ Եւ զարմանային
հրեայքն եւ ասէին. Զի՞նչ
է այս թէ գրոցն գիտէ
եւ ոչ ուսեալ է։ Պատաս-
խանի ետ նոցա Յիսուս
եւ ասէ. Իմ ուսումն ոչ է
իմ այլ հօր որ առաքեաց
զիս։ Եթէ ոք կամիցի
զկամս նորա առնել՝ գի-
տասցէ զուսմունքս թէ
յԱստուծոյ են եթէ ես
յանձնէ իմմէ խօսիմ։ Որ
յանձնէ իւրմէ խօսի՝ զփառս
իւր խնդրէ. իսկ որ խնդրէ
զփառս առաքելոյ իւրոյ
նա ճշմարիտ է եւ անի-
րաւութիւն ոչ է ի նմա։
Ոչ Մովսէս ետ ձեզ զօրէնս
եւ ոչ ոք ի ձէնջ առնէ
զօրէնս. զիա՞րդ զիս կա-
միք սպանանել։ Պատաս-
խանի ետ ժողովուրդն
եւ ասէ. Դեւ ունիս. ո՞ է
որ կամի զքեզ սպանանել։
Պատասխանի ետ Յիսուս
եւ ասէ նոցա. Մի գործ
արարի եւ զամենեսեան
զարմացեալ էք։ Մովսէս
ետ ձեզ զթլփատութիւնն
(ոչ թէ զի յՄովսիսէ է
այլ յհարցն) եւ ի սաբա-
թու թլփատէք զմարդ։
Եթէ ի սաբաթու ընդու-
նի մարդ զթլփատութիւն
զի մի՛ օրէնքն Մովսիսի
խափանեսցին՝ զիա՞րդ
ինձ բարկանայք զի ամ-
բողջ մարդ առողջացոյց
ի սաբաթու։ Մի՛ դատիք
ըստ տեսութեան այլ
զարդար դատաստան
դատեցէ՛ք։ Ասէին ոմանք
ի Երուսաղէմացւոցն. Ոչ
այս է զոր խնդրեն սպա-
նանել զնա։ Եւ ահա
բանս զայս խօսի եւ ոչ
ասեն ցնա ինչ. միթէ
ճշմարտապէս գիտացան
մեծաւորքն թէ սա է
Քրիստոս։ Բայց զայս
գիտեմք զի յորմէ տեղւոջ
է՝ չգիտեմք. եւ Քրիստոս
յորժամ եկեսցէ՝ ոչ գի-
տասցէ ոք զի յորմէ տե-
ղւոջ է։ Ձայնէր Յիսուս
ի տաճարին ուսուցանե-
լով եւ ասէր. Զիս գի-
տէք եւ զտեղի ուրկից
եմ գիտէք. եւ ես ոչ ի
յանձնէ իմմէ եկի. այլ
է ճշմարիտ որ առաքեաց
զիս զոր դուք ոչ գիտէք։
Ես գիտեմ զնա զի ես
յնմանէ եմ եւ նա առա-
քեաց զիս։ Խնդրէին
զնա առնուլ. եւ ոչ ոք
ձեռն արկ ի նա զի ոչ
հասեալ էր ժամանակ
նորա։ Եւ բազումք ի
ժողովրդենէն հաւատա-
ցին ի նա եւ ասէին. Քրիս-
տոս յորժամ եկեսցէ՝ մի՞թէ
զնշանս եւ զսքանչելիս
աւելի առնիցէ քան զոր
սա առնէ։ Լուան փարի-
սեցիքն զժողովրդենէն
զայս մրմնջել զնա. եւ
առաքեցին փարիսեցիքն
եւ քահանայապետքն
սպասաւորս զի բռնեսցեն
զնա։ Ասէ Յիսուս. Ես
դեռ ընդ ձեզ եմ սակաւ
ինչ ժամանակ եւ ապա
երթամ առ որ առաքեաց
զիս։ Խնդրեսջիք զիս եւ
ոչ գտանիցէք. եւ ուր
ես եմ դուք ոչ կարէք գալ։
Ասէին հրեայքն ընդ մի-
մեանս. Ո՞ւր երթիցէ այս
զի մեք ոչ գտցուք զնա։
Մի՞թէ ի գաղթականսն
յոյնս երթիցէ եւ ուսուցա-
նիցէ զյոյնս։ Զի՞նչ է
բանն զոր ասաց. Խնդրես-
ջիք զիս եւ ոչ գտանիցէք.
եւ ուր ես եմ դուք ոչ կա-
րէք գալ։ Յաւուրն մեծի
տօնին կայր Յիսուս եւ
աղաղակէր եւ ասէր. Եթէ
ոք ծարաւի՝ եկեսցէ առ
իս եւ արբցէ։ Որ հաւա-
տայ ինձ՝ որպէս ասաց
գիր՝ գետք ի փորոյ նո-
րա հոսեսցեն կենդանի
ջուր։ Եւ զայս ասաց
վասն հոգւոյն զոր ընդու-
նելոց էին հաւատացեալքն
ի նա։ Զի ոչ էր դեռ հո-
գին տրեալ զի Յիսուս
ոչ էր դեռ փառաւորեալ։
Եւ բազումք ի ժողովրդենէն
լուեալ զբանս զայս ասէին.
Ճշմարիտ է այս մարգա-
րէն։ Եւ այլք ասէին.
Սա է Քրիստոս։ Եւ ոմանք
ասէին. Մի՞թէ ի Գալիլեա-
ցւոց Քրիստոս եկեսցէ։
Ոչ ասաց գիր թէ ի սերմա-
նէ Դաւթի եւ ի Բեթղե-
հեմէ գեղջէ ուր էր Դաւիթ
Քրիստոս եկեսցէ։ Եւ
հերձուած էր ի ժողովրդեանն
վասն նորա։ Եւ ոմանք
ի նոցանէ կամէին առնուլ
զնա. եւ ոչ ոք ձեռն արկ
ի նա։ Եկին սպասաւորքն
առ քահանայապետսն եւ
առ փարիսեցիսն. եւ ասեն
ցնոսա նոքա. Ընդէ՞ր ոչ
բերէք զնա։ Պատասխանի
ետ սպասաւորքն. Ոչ երբեք
այսպէս խօսեցաւ մարդ
որպէս այս մարդ։ Պա-
տասխանի ետ նոցա փա-
րիսեցիքն. Մի՞թէ եւ դուք
մոլորեցուցեալ էք։ Մի՞թէ
ոք ի մեծաւորացն հաւա-
տաց ի նա կամ ի փարի-
սեցւոցն։ Այլ ժողովուրդս
զայս որ չգիտէ զօրէնսն
անիծեալ են։ Ասէ Նիկո-
դեմոս ցնոսա որ եկեալ
էր առ նա առաջի գիշե-
րի եւ էր մի ի նոցանէ.
Մի՞թէ դատէ օրէնք մեր
զմարդ մինչեւ նախ լուիցէ
ի նմանէ եւ գիտասցէ զոր
ինչ առնէ։ Պատասխանի
ետ նոցա. Մի՞թէ եւ դու
գալիլեացի ես. քննեա՛
եւ տե՛ս զի մարգարէ ոչ
յառնէ յԳալիլեացւոց։
Եւ գնաց իւրաքանչիւր
ոք ի տուն իւր։ Իսկ Յի-
սուս գնաց ի լեառն Ձի-
թենեաց։ Եւ ընդ առաւօտ
կանուխ եկն դարձեալ ի
տաճարն եւ ամենայն
ժողովուրդ գային առ
նա. եւ նստեալ ուսուցա-
նէր զնոսա։ Եւ բերին
առ նա դպիրքն եւ փա-
րիսեցիքն կին ի պոռնկու-
թենէ բռնեալ. եւ կային
զնա առաջի ամենայն
ժողովրդեանն։ Ասեն ցնա.
Վարդապետ, զկինս զայս
ի պոռնկութենէ բռնեցին
զի ի գործ պոռնկութեան
էր։ Եւ Մովսէս ի մեզ
պատուիրեաց զի զայսպի-
սիս քարկոծել. եւ դու
զիա՞րդ ասես։ Եւ զայս
ասէին փորձելով զնա
զի ունիցին զինչ մեղադ-
րել զնա։ Եւ Յիսուս
խոնարհեալ գրէր ի գե-
տին մատամբ իւրով։
Եւ յորժամ ոչ դադարէին
հարցանելով զնա՝ ամբար-
ձեալ զինքն ասէ ցնոսա.
Որ ի ձէնջ անմեղ է՝ նա
նախ զքար ի նա արկցէ։
Եւ դարձեալ խոնարհեալ
գրէր ի գետին։ Եւ լուեալ
նոցա զայս՝ ի խղճէ ի-
մոյ ելանէին մի ըստ միոջէ
սկսեալ ի ծերոցն մինչեւ
ցկատարածսն. եւ մնաց
Յիսուս միայն եւ կինն
որ կայր ի մէջ։ Ամբարձեալ
Յիսուս զ

ան ձեռնադրութեան պատրաստ լինել
ի սուրբ ձեռնադրութեան քահանայութեան
պատրաստ լինել ի սուրբ ձեռնադրութեան
եպիսկոպոսութեան պատրաստ լինել
ի սուրբ ձեռնադրութեան կաթողիկոսութեան
պատրաստ լինել ի սուրբ ձեռնադրութեան
հայրապետութեան պատրաստ լինել
ի սուրբ ձեռնադրութեան վարդապետութեան
պատրաստ լինել ի սուրբ ձեռնադրութեան
սարկաւագութեան պատրաստ լինել
ի սուրբ ձեռնադրութեան երից

Յոտնեցեալ կայ պատա-
ւիրանաւքն տանջանաց
հնութեանն պատճառանն
պատուհասին ի մեզ ան-
հնութեան տանջանաց
ի մեզ ոչ ծանուցեալ

ոդեաւն քրտունք ոտն. ձեռ
ա պատ հեղուստուն ա
ձեռ կտաւիսուն ոտն.
ոտնատ պիտ ոտնատ.
ոտոտ պիտ ոտնատ.
ոտոտ պիտ ոտնատ.
ոտոտ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոտոսաց ջե ծեսիս ոտոջ.

ոտոսաց ջե ծեսիս ոտոջ.

ոսկի ոսկի ոսկի

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ամենայն ինչ ի նմա ոչ ինչ ինչ
ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ
ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ
ինչ ինչ ինչ ինչ ին

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

Ի պատուհասէն զոր ինքն ինձ
տայ ։ զի ես ոչ ինչ եմ առանց
նորա ։ Եւ ոչ ինչ կարեմ առանց
նորա ։ Եւ ոչ ինչ կարեմ առանց
նորա ։ Եւ ոչ ինչ կարե

Եւ ոչ ոք կարէ ասել զայս
ամենայն ի մարդկանէ, եթէ
ոչ ի հոգւոյն սրբոյ. զի
ամենայն մարդիկ ի
մեղս ծնան. եւ ոչ
ոք կարէ ասել
զայս ամենայն
ի մարդկանէ,
եթէ ոչ ի
հոգւոյն
սրբոյ։

Յիսուս ասէ ցհրեշտակսն ի
տունն։ զայս ամենայն
ասացի ձեզ. զի
ոչ ոք կարէ
ասել զայս
ամենայն
ի մարդկանէ,
եթէ ոչ ի
հոգւոյն
սրբոյ։

Եւ ոչ կարէ ոք ասել զայս
ամենայն ի մարդկանէ,
եթէ ոչ ի

ոսկի ։ եւ զերիս փոխանակ ։ եւ զերիս
ոսկեղինիս ։ եւ զերիս արծաթիս ։
եւ զերիս պղնձիս ։ եւ զերիս
երկաթիս ։ եւ զերիս քարիս ։
եւ զերիս փայտիս ։ եւ զերիս
անասնոյ տերեւոյ ։ եւ զերիս
ոսկերոյ ։ եւ զերիս ոչխարի ։
եւ զերիս ցորենոյ ։ եւ զերիս
գարնոյ ։ եւ զերիս հնձոյ ։
եւ զերիս ցանկոյ ։ եւ զերիս
ամենայն տեսակաց ։ եւ զերիս
ամենայն տեսակաց ։ եւ զերիս
ամենայն տեսակաց

Յոմն լսեի խաղալ կրկես
ոմն։ տակին ոչ երևեր։ եւ
ծուծն վիճեր ։։ Ասեն ոմն
հիւանդի կացեալ զբժիշկ
ասէր։ որ երթայր եւ
ետես զի ոչ ինչ ելանէր
եւ ոչ մտանէր ։ եւ ասէ
ցնա ոմն ։ եւ ինչ ես
ասացեալ ցհիւանդդ ։
եւ նա ասէ ։ ոչ ինչ
ասացի ։ զի ոչ ինչ
ելանէր եւ մտանէր ։
Ոմն ոչ ուներ զնեղութիւն
որպէս ելոյծ ոմն ։ զի
ամենայն ժամ ելանէր
եւ մտանէր ։ եւ ոչ
ինչ ասէր ։ Ոմն
ոչ ուներ զնեղութիւն
որպէս ելոյծ ոմն ։ զի
ամենայն ժամ ելանէր
եւ մտանէր ։ եւ ոչ
ինչ ասէր ։ Ոմն
ոչ ուներ զնեղութիւն
որպէս ելոյծ ոմն ։ զի
ամենայն ժամ ելանէր
եւ մտանէր ։ եւ ոչ
ինչ ասէր ։

Ռ

Յ

Ցայն ոչխարն փրկեալ պատ-
մէ զիւր հովուին. Եւ ըստ նմին
ոչ ոք կարէ ինչ ասել
զանձին : Այլ միայն
զոր Աստուած ա-
ւանդեաց նմա
զգալ :

Ուստի ակամբ ստիպի
ոմանք ուղղել զնո
բնական : Զնոյնի ձեռնտուի
եւ զամենայն ինչ փրկու-
թեան : Եւ զոր ոչինչ տեսեալ
նմանութեանն ունին ինքեանց
տուեալ : Եւ զոր ոչ ունին
զիւրեանց ինչ ի գործս
ընդունին : Եւ զոր ոչ
կարեն ինչ ի գործ
ածել :

Ցայն ոչխարն փրկեալ պատ-
մէ զիւր հովուին. Եւ ըստ նմին
ոչ ոք կարէ ինչ ասել
զանձին : Այլ միայն
զոր Աստուած ա-
ւանդեաց նմա
զգալ :

Ուստի ակամբ ստիպի
ոմանք ուղղել զնո
բնական : Զնոյնի ձեռնտուի
եւ զամենայն ինչ փրկու-
թեան : Եւ զոր ոչինչ տեսեալ
նմանութեանն ունին ինքեանց
տուեալ : Եւ զոր ոչ ունին
զիւրեանց ինչ ի գործս
ընդունին : Եւ զոր ոչ
կարեն ինչ ի գործ
ածել :

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՍԱՀԱԿԱՅ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ԹԱԳԱՒՈՐԻ ՏՐԴԱՏԻ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼԻ ՍՊԱՐԱՊԵՏԻ ՎԱՀԱՆԱՅ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ՍՊԱՐԱՊԵՏԻ ՎԱՀԱՆԱՅ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ՍՊԱՐԱՊԵՏԻ ՎԱՀԱՆԱՅ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ՍՊԱՐԱՊԵՏԻ ՎԱՀԱՆԱՅ

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՍԱՀԱԿԱՅ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ԹԱԳԱՒՈՐԻ ՏՐԴԱՏԻ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼԻ ՍՊԱՐԱՊԵՏԻ ՎԱՀԱՆԱՅ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ՍՊԱՐԱՊԵՏԻ ՎԱՀԱՆԱՅ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ՍՊԱՐԱՊԵՏԻ ՎԱՀԱՆԱՅ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ՍՊԱՐԱՊԵՏԻ ՎԱՀԱՆԱՅ

ի գործ ածեալ ի ձեռն սրբոյ հոգւոյն
ի ձեռն սրբոյ հոգւոյն ի ձեռն սրբոյ
հոգւոյն ի ձեռն սրբոյ հոգւոյն ի ձեռն
սրբոյ հոգւոյն

ոտեան ոչ. Ձեռքի նշոյլն
ուժ ստուգիոյն ձեռագրա-
ոտ ձեռ նախնեաց. զի ձեռն
ոյզ ոյնոսեա ձեռ ոչխարի
պատկեր ի կողոսկրոյն
տպեալն ոչ : ևս ձեռն ոյզ
ոսկեայ նոտիոյ լոս. Ձեռ
ևմ ոյզ ոսկեայ կրնապետի
լոս ոչ նախնի. Ձեռ պիտա
նոս փղնձեայ փաձեղկեան
որիզգոտոս Ձեռնկպետոս
ոչզոտոս : ևս ոյսոտ Ձեռ ոչ
ոյզ ոսկեայ ժող իշի. Ձախձեղի
տեսոտ ձեռ նախնեաց ոտոյ
ոչզոսեոտոս : Ձեռ կեռ ոչ ոյզ
ոսկեայ ոտձեռնսեպոտոս կոչ
փղնոս էրիտոտ ձեռոտ ոչխ
ոչզոսեոչզոսեոտոս : ոյզոյ ոչ
ևմ ժող իշի նոչկոտոտ ևմ
ձեռ նոտիա ոտոչզոյ : ոչզ
ոսկեայ ոտոչզոյ Ձեռ կեռ
ոսկեայ ոտոչզոյ ոտոչզոյ
ոտոչզոյ ոչզոյ ոչզոյ ոչզոյ
ոչզոյ ոչզոյ ոչզոյ ոչզոյ
ոչզոյ ոչզոյ ոչզոյ ոչզոյ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

Jոհաննէս առաքեալն ի
ապոկալիպսին գրէ.
Եւ ես տեսի զսուրբ
քաղաքն զնոր Երուսաղէմ
եկեալ ի յերկնից ի
Տեառնէ պատրաստեալ
իբրև զհարս զարդարեալ
առ ամուսին իւր։ Եւ
լուայ ձայն մեծ ի
գահոյից ասելով. Ահա
խորան Աստուծոյ ընդ
մարդիկ, եւ բնակեսցէ
ընդ նոսա, եւ նոքա
լինիցին նորա ազգ։
Եւ Աստուած ինքն
լիցի ընդ նոսա։ Եւ
սրբեսցէ զամենայն
արտասուս ի
նոցանէ, եւ մահ ոչ
իցէ այլ ևս, եւ ոչ
սուգ, եւ ոչ աղաղակ,
եւ ոչ ցաւ իցէ այլ ևս։
Զի առաջինքն
անցին։ Եւ ասէ
նստեալ ի գահոյսն.
Ահա նորոգեմ զամենայն։
Եւ ասէ ինձ. Գրեա
զի ճշմարիտ եւ
հաւատարիմ են
բանքս։ Եւ ասէ ինձ.
Արդ եղեն։ Ես եմ
Ալփայ եւ Օմեգա,
սկիզբն եւ վախճան։
Ես ծարաւեցելոյն
տացից ի ներքոյ
ազբերէ կենդանի
ջրոյ զձրան։ Որ
յաղթէ ժառանգեսցէ
զամենայն։ Եւ
եղէց նմա Աստուած,
եւ նա եղիցի ինձ
որդի։ Եւ ասէ ինձ
հրեշտակն որ
խօսէր ընդ իս.
Արի եւ չափեա
զտաճարն Աստուծոյ
եւ զսեղանն եւ
զպաշտօնեայսն
որ ի նմա։ Եւ
զսրահն որ արտաքոյ
տաճարին հան
զդուրս եւ մի
չափեր զնա, զի
տուեալ է հեթանոսաց։
Եւ զքաղաքն
սուրբ կոխեսցեն
ամիսս քառասուն
եւ երկու։ Եւ
տացեմ երկուց
վկայիցս իմոց
մարգարէանալ
աւր հազար երկերիւր
եւ վաթսուն։ Եւ
սոքա են երկու
ձիթենիքն եւ
երկու մոմեղէնքն
որ առաջի Տեառն
կան։ Եւ եթէ
ոք կամիցի
վնասել նոցա,
հուր ելանիցէ
ի բերանոյ նոցա
եւ կլանիցէ
զթշնամիսն նոցա։
Եւ եթէ ոք
կամիցի վնասել
նոցա, նա
այսպէս պարտ է
սպանանել։
Սոքա ունին
զիշխանութիւն
զի մի անձրեւ
իջանիցէ յաւուրս
մարգարէութեան
նոցա։ Եւ
իշխանութիւն
ունին ի վերայ
ջուրց դարձուցանել
զնոսա յարիւն։
Եւ զամենայն
երկիր հարկանել
ամենայն
հարուածովք
որչափ կամիցին։
Եւ յորժամ
կատարեսցեն
զվկայութիւն իւրեանց,
գազանն որ
ելանիցէ ի
յատակէ անդնդոյ
պատերազմեսցի
ընդ նոսա եւ
յաղթեսցէ նոցա
եւ սպանցէ զնոսա։
Եւ մարմինք
նոցա անկեալ
լինիցին ի
հրապարակի
քաղաքին մեծի,
որ կոչի
հոգեւորապէս
Սոդոմ եւ
Եգիպտոս, ուր
եւ Տէր մեր
խաչեցաւ։ Եւ
տեսցեն ազգք
եւ ցեղք եւ
լեզուք եւ
հեթանոսք
զմարմինս նոցա
երիս աւր եւ
կէս, եւ
մարմինք նոցա
ոչ եդիցին ի
գերեզմանի։
Եւ հոգի
կենդանութեան
ի նոսա մտցէ
յաւուրն
երրորդի, եւ
կացցեն ի վերայ
ոտից իւրեանց։
Եւ երկիւղ
մեծ անկցի
ի վերայ
տեսողացն։
Եւ լուիցեն
ձայն մեծ ի
գահոյից
ասելով. Ելէք
հանդերձեալք
ի վերայ
երկրի։ Եւ
ելիցեն ի
վերայ ամպոյ
յերկինս։
Եւ տեսցեն
զնոսա
թշնամիքն
նոցա։ Եւ
յաւուրն
յայնմիկ
երկրաշարժ
մեծ եղիցի,
եւ տասներորդ
մասն
քաղաքին
անկցի։
Եւ սպանցին
ի երկրաշարժին
անուանիք
եւ մեծամեծք
եւ հազարապետք
եւ հարիւրապետք
եւ զօրավարք
եւ ամենայն
ազգք երկիւղ
մեծ եղիցի
ի վերայ
տեսողացն։
Եւ տացեն
փառս Աստուծոյ
երկնից։
Եւ ասեն.
Ահա
վայ մեզ
զի
մեղաք
առաջի
Աստուծոյ
եւ
ոչ
ապաշխարեցաք
ի
մեղացն
մերոց։
Եւ
ասեն
ցլերինս
եւ
ցվէմս.
Անկարուք
ի վերայ
մեր
եւ
ծածկեցէք
զմեզ
ի
բարկութենէ
Տեառն
եւ
ի
սրտմտութենէ
Գառնոյն։
Զի
եկն
աւր
մեծ
սրտմտութեան
նորա
եւ
ո՞վ
կարէ
կալ
առաջի
նորա։
Եւ
ասեն
ցլերինս
եւ
ցվէմս.
Անկարուք
ի վերայ
մեր
եւ
ծածկեցէք
զմեզ
ի
բարկութենէ
Տեառն
եւ
ի
սրտմտութենէ
Գառնոյն։
Զի
եկն
աւր
մեծ
սրտմտութեան
նորա
եւ
ո՞վ
կարէ
կալ
առաջի
նորա։

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոչ ոք կարէ ասել զայս ամենայն
զոր ասացի ի վերայ Սրբոյ Հոգւոյն
եթէ ոչ ինքն Սուրբ Հոգին ասէ
զայս ամենայն ի մեզ։ Եւ զոր
ինքն Սուրբ Հոգին ասէ ի մեզ
զայս ամենայն՝ ոչ ոք կարէ ասել

Ստորոտ ժամուն սարդոսեան տաճարին դիմաց կիրճ մի կայ ձորակաձև ուղղութեամբ դէպի հարաւ։ Ձորակի ներքին մասը ծածկուած է մեծ ու փոքր տեսակի քարերով, որոնց մէջ ծաղկում են վայրի ծառեր ու թուփեր։ Ձորակի ներքին մասում կայ մի աղբիւր, որի ջուրը ցրտաշունչ է

ամենայն ոք ոչ ոք ոչ ոք ոչ

ապտիակաւոր կը։ Ըե պրպի պրի
ձրդ ձրդ ձրդ ձրդ ձրդ ձրդ ձրդ

ბრძანა მეფემან ალექსანდრე: ესე ჩემი ძმა ბაგრატ
ჩემთვის ბევრსა ბრძოლასა შინა ვნებულ არს და
ჯერ არს ჩემგან ნადირობა მისი: ამისთვის ნუ
ვინ ნადირობთ ამ ჩემ ძმასა ჩემსა ბაგრატს: ესე
ამბავი ყოველთა მეფეთა ეცნა და ყოველთა
ნადირობა მისი დაუტევეს: ხოლო ერთმან
ბერძენთა მეფემან ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის

ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის

ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის

ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის
ბერძენთა მეფე ალექსანდრე ბაგრატ
ნადირობისა ვერ დაუტევა: ამისთვის

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոսկեղենիկ կամարներ
և սիւներուն կամարներ

ոչինչ տեսնուածդ երես:
Եւ ոտքդ ուր որ ես
հասցնես մի՛ դիպչիր
երբեք գետնին մի՛ դիպչիր
կամ ոտքդ ուր որ ես
հասցնես մի՛ դիպչիր
երբեք գետնին մի՛ դիպչիր
Ես ոտքս ուր որ ես
հասցնեմ

ոչ ոք ի նոցանէ ոչ ոք ի նոցանէ

ոչ ինչ ուրեք ուրեք ուրեք

ոսկի ոսկեձուլ. կապոսապ
նուռ: պտուղը ծնեցաւ
պղպեղ ան ձմեռ նևպտուղ
գոյ • մեղր ոչ ի կտրիչ
պտուղի • ծառիս պտուղ
պղպեղի նման ծնի
տղայ ծղպտող որբ ծիսահ
պղտոր գոյ փրիս պղպ
կրապտոյս միչգոյս : ա
ձեռ տղոյս նման կարծ
ա որ տղոյս ծառ կրկ
գոյ : նուռ ազգաց ոսպս.
փրիս տղոյս տղոյ •
իմ կրնամ միչգոյս։

Յ ծիս ոսկեգոյ ծիս • ոսկե նո
տղոյ պղպեղ ան նուռ
ոսկեձուլ պղպ • ոսկե ոչ կի
նո կրնամ պղպեղնոյս : ոսկ
ոսկեձուլ ան նուռ ոսկ
ոսկեձուլ ան նուռ ոսկ
ոսկեձուլ ան նուռ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոչ ի մի ժամում ևս
ասելոյ ի մեծ ուրբաթին
ի վերայ ամենայն
ժողովրդեանն ի
ներքոյ ասելոյ

ոտանաւ օրհնած ձուկնորդ
նոյնպէս տալով ձկնորդին
պիսակաւոր ոտանաւ ձուկն
տունս ոչի ծովակոյրուսս
ձեռ պահպանած ձեռ ձկնկ
տալնուս ոչի ձուկնորդուսս
ուժեղ տոկոր տունս բուսնորդս
զանգիծ պրիսակներդ տան
պրեձակ փոխորդ : ձեռնոց
պատուհան : ձեզ ձեռ տունս
բուսնորդիծ : ձեռնոց տունս
հան : նորդուսնոյն ձեզ ձկնա
նկատուսնի : ձեզ կո պրդ
ուսնոյ ձեռ ասանդ ոտանաւ
ասանդ ձրդուսնորդուսնոյ ս ։
պրան սիսն ձզ ձեռ ոչնի կրդ
ձզրնձկի մեռ փոխնոյ կ սիսդ
պրդուսնոյ ոչնի ձեռ ոչնի
կրտասանդ ձեռ ձկնորդուսնոյ ։
ձեզ ոչնի ձեռ ձկնորդ ոչնի
ձեռ ոչնի ձեռ ձկնորդ ոչնի
կրտասանդ

ոտ ուսուցանել զնոսա զամենայն զոր
պատուիրեցի ձեզ ահա ես ընդ ձեզ եմ
ամենայն աւուրս մինչև ցկատարած
դարուց ամէն։ Ամէն ասեմ ձեզ եթէ
ոչ անցանիցէ ազգս այս մինչև զայս
ամենայն եղիցին։ Երկինք և երկիր
անցանիցեն բայց բանք իմ ոչ անցա
նիցեն։ Զաւուրն յայնմիկ և ժամուն
ոչ ոք գիտէ ոչ հրեշտակք երկնից
ոչ որդի բայց միայն հայր։ Որպէս
եղիցին աւուրք Նոյի նոյնպէս եղիցի
և գալուստ որդւոյ մարդոյ։ Որպէս
էին աւուրքն առաջի ջրհեղեղին ուտէին
և ըմպէին կանայք առնուին և տային
առնուլ մինչև յաւուրն յորում մտ
ին Նոյ ի տապանն։ Եւ ոչ գիտացին
մինչև եկն ջրհեղեղն և տարաւ զա
մենեսեան։ Նոյնպէս եղիցի և գալուստ
որդւոյ մարդոյ։ Յայնժամ երկու
եղիցին ի դաշտի մի առցի և մի
թողցի։ Երկու աղախինք աղային ի
միում տեղւոջ մի առցի և մի թող
ցի։ Արթնացարուք ուրեմն զի ոչ գի
տէք յորում ժամու տէր ձեր գայ։
Զայս գիտասջիք եթէ եթէ գիտասցէ
տէր տանն յորում ժամու գողն գայ
արթնացեալ էր և ոչ թողոյր զտունն
իւր պատրաստ լինել։ Վասն որոյ և
դուք պատրաստ լերուք զի յորում
ժամու ոչ կարծէք որդի մարդոյ գայ։
Ո՞վ է արդեօք ծառայ հաւատարիմ և
իմաստուն զոր կացոյց տէր նորա
ի վերայ ծառայութեան իւրոյ տալ
նոցա կերակուր ի ժամու իւրում։
Երանի ծառայի այնմիկ զոր եթէ
գայցէ տէր նորա գտցէ զայնպէս
առնելով։ Ճշմարիտ ասեմ ձեզ եթէ
ի վերայ ամենայն ստացուածոց իւ
րոց կացուսցէ զնա։ Եթէ ասասցէ
չար ծառայն այն ի սրտի իւրում
եթէ ուշանայ տէր իմ գալ։ Եւ սկսցի
հարկանել զընկերս իւր և ուտել
և ըմպել ընդ հարբեցողս։ Եկեսցէ
տէր ծառային այնմիկ յաւուր յոր
ում ոչ սպասիցէ և յամենայն ժամ
ու զոր ոչ գիտասցէ։ Եւ պատառեսցէ
զնա և զբաժին նորա ընդ կեղծաւոր
ս դիցէ անդ եղիցի լալ և կրճտել
ատամանց։ Յայնժամ նմանեսցի
արքայութիւն երկնից տասնուկու
սին կուսանաց որ առեալ լապտերս
իւրեանց ելին ընդառաջ փեսային։
Եւ հինգ ոմանք ի նոսա իմաստունք
էին և հինգ յիմարք։ Յիմարքն առեալ
լապտերս իւրեանց ոչ առին ընդ
իւրեանս իւղ։ Իսկ իմաստունքն
առեալ իւղ ընդ լապտերս իւրեանց
ի սափորս։ Եւ ուշացեալ փեսային
նոքա ամենեքին ննջեցին և քնացին։
Իսկ ի կէսգիշերի աղաղակ եղև
ահա փեսայն գայ ելէք ընդառաջ
նորա։ Յայնժամ յարուցեալ ամե
նայն կուսանքն զլապտերս իւրեանց
և պատրաստեցին։ Եւ յիմարքն ասա
ցին ի մտերիմսն իւրեանց տուք
մեզ ի ձերոյ իւղոյ զի լապտերք մեր
շիջանին։ Պատասխանի ետուն մտե
րիմքն և ասացին գուցէ ոչ բաւեսցէ
մեզ և ձեզ։ Երթայք առ վաճառա
կանսն և գնեցէք ձեզ։ Եւ մինչդեռ
գնային նոքա եկն փեսայն և որ
պատրաստ էին մտին ընդ նմա ի
հարսանիսն և դռնապանն եղև։ Ապա
գան և կուսանքն միւսանգամ ասե
լով տէր տէր բա՛ց մեզ։ Եւ նա
պատասխանի ետ և ասաց ամէն
ասեմ ձեզ եթէ ոչ գիտեմ զձեզ։
Արթնացարուք ուրեմն զի ոչ գի
տէք զաւուրն և զժամն։ Զի որպէս
մարդ մեկնեալ կոչեաց զծառայս
իւր և ետ նոցա զկարողութիւնս
իւր։ Եւ ոմանց ետ հինգ տալանդ
և ոմանց երկու և ոմանց մի ըստ
իւրաքանչիւր կարողութեան նոցա
և մեկնեցաւ։ Եւ գնաց անդէն որ
հինգ տալանդն առեալ էր և գոր
ծեաց ընդ նոսա և շահեցոյց հինգ
տալանդ այլ։ Նոյնպէս և որ երկու
տալանդն առեալ էր շահեցոյց երկու
տալանդ այլ։ Իսկ որ մի տալանդն
առեալ էր գնաց և փորեաց զնա
ի հողի և ծածկեաց զարծաթ տեառն
իւրոյ։ Յետ ժամանակաց բազմաց
գայ տէր ծառայիցն այնոցիկ և
հաշիւ առնու ընդ նոսա։ Եւ մերձե
ցեալ որ հինգ տալանդն առեալ էր
մատոյց այլ հինգ տալանդ և ասէ
տէր հինգ տալանդ ետուր ինձ ահա
հինգ տալանդ այլ շահեցուցի ընդ
նոսա։ Ասէ տէր նորա ցնծա՛ յ և
ուրախ լեր բարի և հաւատարիմ
ծառայ ի սակաւուս հաւատարիմ
եղեր ի բազումս քեզ կացուցից
մտ ի խնդութիւն տեառն քո։ Եւ
մերձեցեալ որ երկու տալանդն առեալ
էր ասէ տէր երկու տալանդ ետուր
ինձ ահա երկու տալանդ այլ շահե
ցուցի ընդ նոսա։ Ասէ տէր նորա
ցնծա՛ յ և ուրախ լեր բարի և հա
ւատարիմ ծառայ ի սակաւուս հա
ւատարիմ եղեր ի բազումս քեզ կա
ցուցից մտ ի խնդութիւն տեառն
քո։ Եւ մերձեցեալ որ մի տալանդն
առեալ էր ասէ տէր գիտեի զքեզ
եթէ դու մարդ դառնաւուն ես հնձես
ուր ոչ սերմանեցեր և ժողովես ուր
ոչ ցանեցեր։ Եւ երկեալ գնացի և
փորեցի զտալանդն քո ի հողի ահա
առ քեզ է զոր քոյդ է։ Պատասխա
նի ետ տէր նորա և ասէ ցնա չա
րա՛ ծառայ և ծոյլ գիտեիր եթէ հնձեմ
ուր ոչ սերմանեցի և ժողովեմ ուր
ոչ ցանեցի։ Արդ պարտ էր քեզ
դնել զարծաթ իմ առ փոխաւորս
և եկեալ ես ընդունէի զիմ հան
դերձ տոկոսիւ։ Առէք ուրեմն ի
նմանէ զտալանդն և տուք նմա
որ ունի տասն տալանդ։ Զի ամե
նեցուն որ ունի տացի և առատա
նայցէ և որ ոչ ունի և զոր թուի
նմա ունել առցի ի նմանէ։ Եւ զան
պիտան ծառայն արտաքս հանէք
ի խաւարն արտաքին անդ եղիցի
լալ և կրճտել ատամանց։ Եւ յորժամ
եկեսցէ որդի մարդոյ ի փառս իւր
և ամենայն հրեշտակք սուրբ ընդ
նմա յայնժամ նստցի ի վերայ աթո
ռոյ փառաց իւրոց։ Եւ ժողովեսցին
առաջի նորա ամենայն ազգք և
զատուցէ զոմանս յոմանց որպէս
հովիւ զխոյսն ի գառանց և կացու
ցէ զխոյսն ընդ աջմէ իւրմէ և զգառ
նսն ընդ ահեկէ։ Յայնժամ ասիցէ
թագաւորն ընդ աջմէ իւրմէ եկա
յք օրհնեալք հաւր իմոյ ժառան
գեցէք զպատրաստեալ ձեզ արքա
յութիւն յաշխարհիս ի սկզբանէ
աշխարհի։ Զի քաղցեալ էի և տա
ստ ինձ ուտել ծարաւի էի և ըմպե
ցուցէք ինձ։ Օտարական էի և ոչ
ընկալարարուք զիս։ Մերկ էի և
ոչ ծածկեցէք զիս։ Հիւանդ էի և
ոչ այցելեցէք ինձ։ Ի բանտի էի և
ոչ եկէք առ իս։ Յայնժամ պատաս
խանի տացեն նմա արդարքն և
ասիցեն տէր երբ քեզ տեսաք քա
ղցեալ և կերակրեցաք զքեզ կամ
ծարաւի և ըմպեցուցաք քեզ։ Երբ
օտարական և ընկալարարաք զքեզ
կամ մերկ և ծածկեցաք զքեզ։ Կամ
երբ հիւանդ կամ ի բանտի և եկա
քաք առ քեզ։ Եւ պատասխանի տա
ցէ թագաւորն և ասիցէ նոցա ամէն
ասեմ ձեզ զի որ ինչ արարէք մի
ոմանց եղբարցս իմոցս սակաւուց
այսոցիկ ինձ արարէք։ Յայնժամ
ասիցէ և ցանձինսն ընդ ահեկէ իւ
րմէ գնացէք յինէն անէծքք ի հուր
յաւիտենական որ պատրաստեալ է
սատանայի և հրեշտակաց նորա։
Զի քաղցեալ էի և ոչ կերակրեցէք
զիս ծարաւի էի և ոչ ըմպեցուցէք
ինձ։ Օտարական էի և ոչ ընկալար
արարէք զիս։ Մերկ էի և ոչ ծածկե
ցէք զիս։ Հիւանդ և ի բանտի էի և
ոչ այցելեցէք ինձ։ Յայնժամ պա
տասխանի տացեն նմա և նոքա
ասելով տէր երբ քեզ տեսաք քա
ղցեալ կամ ծարաւի կամ օտարա
կան կամ մերկ կամ հիւանդ կամ
ի բանտի և ոչ ծառայեցաք քեզ։
Յայնժամ պատասխանի տացէ նոցա
և ասիցէ ամէն ասեմ ձեզ զի որ ոչ
արարէք մի ոմանց եղբարցս իմոց
սակաւուց այսոցիկ ոչ ինձ արարէք։
Եւ երթիցեն սոքա ի տանջանս յա
ւիտենական արդարքն ի կեանս յա
ւիտենական։ Եւ եղև յորժամ կա
տարեաց Յիսուս զամենայն բանս
զայս ասաց ցաշակերտսն իւր։ Գի
տէք զի յերկուս աւուրս զատկին
եղիցի և որդի մարդոյ մատնեցի
նի ի խաչել։ Յայնժամ ժողովեցան
մեծամեծքն քահանայապետացն և
դպիրքն և ծերքն ժողովրդեանն ի
դահլիճ մեծի քահանային որում
անուն էր Կայիափա։ Եւ խորհուրդ
արարին զի զՅիսուս նենգութեամբ
կալցեն և սպանցեն։ Ասէին սակայն
ոչ յտօնի զի մի իցէ խռովութիւն
ի ժողովրդեանն։ Եւ Յիսուսի եղե
ալ ի Բեթանիա ի տան Սիմոնի
բորոտի։ Մատեաւ առ նա կին ունե
լով սափոր մարմարեայ հարուստ
իւղոյ նարդոսի և կոտորեալ զսա
փորն հեղոյր ի գլուխ նորա նստե
լոյ ընդ սեղանոյ։ Տեսեալ աշակերտացն
նորա ընդվզեցան ասելով ընդէ՞ր
կորուստ այս։ Կարէր բազում դրա
մաց ծախել զայս և տալ աղքատաց։
Գիտացեալ Յիսուս ասէ ցնոսա ընդէ՞ր
նեղ առնէք զկինն զի գործ բարի
գործեաց ընդ իս։ Զի զաղքատսն
միշտ ունիք ընդ ձեզ և զիս ոչ միշտ
ունիք ընդ ձեզ։ Զի արկեալ կինս
զայս զիւղս ի մարմին իմ առ թա
ղելոյ զիս արար։ Ամէն ասեմ ձեզ
զի որ ինչ քարոզեսցի զաւետարանս
զայս յամենայն աշխարհի և զոր
գործեաց կինս զայս պատմեսցի
ի յիշատակ նորա։ Յայնժամ գնաց
մի ի տասնուերկուսից որում անուն
էր Յուդա Իսկարիովտացի առ մե
ծամեծսն քահանայապետացն և
ասէ ցնոսա զի՞ տացէք ինձ և ես
մատնեցից զնա ձեզ։ Եւ նոքա կա
տարեցին նմա երեսուն արծաթս։
Եւ յորմէ ժամանակէ խնդրէր զի
զանձն նորա մատնեսցէ։ Իսկ յա
ռաջին աւուրն խմորոցն մատեան
աշակերտքն առ Յիսուս ասելով
ուր կամիս պատրաստեսցուք քեզ
զհացն զատկին ուտել։ Եւ նա ասէ
երթայք ի քաղաքն առ այր մի և
ասասջիք ցնա ասէ վարդապետն
ժամանակ իմ մերձ է առ քեզ ա
րարից զզատիկն իմ ընդ աշակերտս
իմ։ Եւ արարին աշակերտքն որպէս
հրամայեաց նոցա Յիսուս և պատ
րաստեցին զզատիկն։ Եւ երեկոյին
եղեալ նստէր ընդ տասնուերկուսին
աշակերտացն իւրոց։ Եւ մինչդեռ
ուտէին նոքա ասէ Յիսուս ամէն
ասեմ ձեզ զի մի ոմն ի ձէնջ մատ
նեսցէ զիս։ Եւ նոքա տրտմեցան
յոյժ և սկսան ասել ցնա ոք իցէ
տէր։ Եւ նա պատասխանի ետ և
ասէ որ մատուցանէ ընդ իս ձեռն
ի պնակի նա մատնեսցէ զիս։ Եւ
որդի մարդոյ երթայ որպէս գրեալ
է վասն նորա։ Վայ այնմ մարդոյ
որ որդի մարդոյ մատնեսցի նմա
նորին լաւ էր եթէ ոչ ծնեալ լիներ
այն մարդ։ Եւ պատասխանի ետ
Յուդա որ մատնէր զնա և ասէ
միթէ ես եմ վարդապետ։ Ասէ ցնա
դու ասացեր։ Եւ մինչդեռ ուտէին
նոքա առեալ Յիսուս զհաց և օրհ
նեալ բեկ և ետ աշակերտացն և
ասէ առէք կերէք զայս է մարմին
իմ։ Եւ առեալ զբաժակն և գոհա
նալով ետ նոցա և ասէ ըմպեցէք
ի սմանէ ամենեքին։ Զի այս է արիւն
իմ նորոյ կտակարանի որ վասն
բազմաց հեղու ի թողութիւն մե
ղաց։ Եւ ասեմ ձեզ զի ոչ ըմպեցից
յայսմ հետէ ի պտղոյ այգւոյ մինչև
յաւուրն յորում զայն նոր ըմպեցից
ընդ ձեզ ի թագաւորութեան հաւր
իմոյ։ Եւ երգ ասացեալ ելին ի լեռն
Ձիթենեաց։ Յայնժամ ասէ ցնոսա
Յիսուս ամենեքին դուք գայթակղե
ալ լինիք ի գիշերի այսմիկ զի գրեալ
է հարից զհովիւն և ցնորոգեսցին
ոչխարք հօտին։ Բայց յետ յարու
թեանս իմոյ նախագնասցեմ ձեզ
ի Գալիլեա։ Պատասխանի ետ Պետ
րոս և ասէ ցնա եթէ ամենեքին
գայթակղեալ լինիցին ի քեզ ես ոչ
երբեք գայթակղեալ լինիմ։ Ասէ ցնա
Յիսուս ամէն ասեմ քեզ զի դու այ
սօր յայսմ գիշերի մինչև ոչ աքաղաղ
երիցս ուրասցես զիս։ Ասէ ցնա
Պետրոս եթէ ընդ քեզ մեռանել
ինձ պարտ իցէ ոչ ուրասցից զքեզ։
Նոյնպէս և ամենայն աշակերտքն
ասացին։ Յայնժամ գայ Յիսուս
ընդ նոսա ի տեղի որում անուն
Գեթսեմանի և ասէ ցաշակերտսն
իւր նստարո՛ ւք ընդ սմա մինչև
երթեալ անդ աղաւթեցից։ Եւ առեալ
զՊետրոս և զերկուս որդիս Զե
բեդեայ սկսաւ տրտմել և տագնա
պել։ Ասէ ցնոսա տրտո՛ մ է անձն
իմ մինչև ի մահ։ Մնացէ՛ ք աստ և
արթո՛ ւն կացէք ընդ իս։ Եւ մատեալ
մի ինչ անկաւ ի վերայ երեսաց
իւրոց աղաւթելով և ասելով հա՛ ր
իմ եթէ հնար է անցցէ ի ձէնջ
բաժակս այս։ Բայց ո՛ չ որպէս ես
կամիմ այլ որպէս դու։ Եւ գայ առ
աշակերտսն և գտանէ զնոսա ննջե
ալ և ասէ ցՊետրոս ո՞ չ կարացէք
մի ժամ արթո՛ ւն կալ ընդ իս։ Արթո՛ ւն
կացէք և աղաւթեցէ՛ ք զի մի մտա
նիցէք ի փորձութիւն։ Հոգի պատ
րաստ է բայց մարմին տկար։ Եւ
երկրորդ անգամ գնացեալ աղաւ
թեաց ասելով հա՛ ր իմ եթէ ոչ կա
րէ անցանել բաժակս այս մինչև
ես արբից զնա կամք քո եղիցին։
Եւ եկեալ գտանէ զնոսա դարձեալ
ննջեալ։ Էին զի աչք նոցա ծանրա
ցեալ էին ի քունէ։ Եւ թողեալ զնոսա
մատեալ անդրէն աղաւթեաց երրորդ
անգամ զնոյն բանս ասելով։ Յայնժամ
գայ առ աշակերտսն իւր և ասէ
ցնոսա ննջեցէ՛ ք ի մնացեալ ժամ
ս և հանգչեցէ՛ ք։ Ահա մերձեցաւ
ժամ և որդի մարդոյ մատնեցի
նի ի ձեռս մեղաւորաց։ Արթնացէ՛ ք
եկայք գնասցո՛ ւք ահա մերձեցաւ
որ մատնէ զիս։ Եւ մինչդեռ նա
խոսէր ահա Յուդա մի ի տասնուեր
կուսին եկն և ընդ նմա բազում
ամբոխ սրով և գաւազանաւ ի կող
մանց քահանայապետացն և ծերոց
ժողովրդեանն։ Եւ մատնիչն տուեալ
նշան նոցա ասելով զոր ինչ համբու
րեցից զնա նա է կալարո՛ ւք զնա։
Եւ անդէն մատեալ առ Յիսուս ասէ
ցնա ո՛ ղջ լեր վարդապե՛ տ և համ
բուրեաց զնա։ Ասէ ցնա Յիսուս
ընկե՛ր ընդէ՞ր եկիր զայդ արա։ Յայն
ժամ մատեալ ձգեցին ձեռս ի Յի
սուս և կալան զնա։ Եւ ահա մի ոմն
ի նոցանէ որ էին ընդ Յիսուսի
ձգեալ ձեռն իւր սրեաց զսուր իւր
և հարեալ զծառայ մի քահանայա
պետին կտրեաց զականջն նորա։
Յայնժամ ասէ ցնա Յիսուս դարձո՛ ւ
զսուր քո ի տեղի իւրում զի ամե
նեքին որ զսո՛ ւր առնուն սրով
սրով կորնչին։ Կարծես թէ ոչ կա
րեմ աղաչել զհայր իմ և առաքէ
նա ինձ առաւել քան զտասն և
երկու լեգէոնս հրեշտակաց։ Բայց
զիա՞ րդ լցցին գրքն զի այսպէս
պարտ է լինել։ Յայնժամ ասէ Յի
սուս ցամբոխսն եկեալ ունելով
զիս ոչ իբրև զաւազակ ելէք սրով
և գաւազանաւ զիս կալանել։ Զա
մենայն աւուր ի տաճարի նստէի
և ուսուցանէի և ոչ կալարարէք
զիս։ Բայց այս ամենայն եղև զի
լցցին գրքն մարգարէիցն։ Յայն
ժամ աշակերտքն ամենեքին թող
եալ զնա փախեան։ Իսկ նոքա որ
կալան զՅիսուս տարան զնա առ
Կայիափա քահանայապետ ուր
ժողովեալ էին դպիրքն և ծերքն։
Եւ Պետրոս հետևեցաւ նմա հե
ռուստ մինչև ի դահլիճ քահանայա
պետին և մտեալ ներս նստէր ընդ
սպասաւորսն տեսանել զվախճան։
Քահանայապետքն և ամենայն ա
տեանն խնդրէին սուտ վկայու
թիւն զՅիսուսէ զի մեռուցեալ զնա
գտցեն։ Եւ ոչ գտանէին բազում
սուտ վկայից մերձեցելոց։ Վերջի
նումն եկեալ երկու սուտ վկայք
ասացին այր այս ասաց կարեմ
քակտել զտաճարն Աստուծոյ և
երիւք աւուրբք շինել զայն։ Յայն
ժամ յարուցեալ քահանայապետն
ասէ ցնա ոչ ինչ պատասխանեա՞ ս
զոր սոքա վկայեն ընդ քեզ։ Եւ Յի
սուս լռէր։ Եւ պատասխանի ետ
քահանայապետն և ասէ ցնա երդ
նուցանեմ զքեզ ընդ կենդանի Աս
տուծոյ զի ասասցես մեզ եթէ դու
ես Քրիստոս որդի Աստուծոյ։ Ասէ
ցնա Յիսուս դու ասացեր։ Բայց
ասեմ ձեզ զի յայսմհետէ տեսա
նիցէք զորդի մարդոյ նստեալ ընդ
աջմէ զօրութեան և գալ ի ամպս
երկնից։ Յայնժամ պատառեաց
քահանայապետն զհանդերձս իւր
ասելով զի հայհոյեաց։ Զի՞ ևս ունիմք
պէտս վկայից։ Ահա այժմ լուարուք
զհայհոյութիւնն։ Զի՞ կարծիք ձեր։
Նոքա պատասխանի տուեալ ասա
ցին զի մահու պարտ է։ Յայնժամ
թքին ի երեսս նորա և հարանեն
զնա բռունցս։ Ոմանք ապտակս
հարին ասելով մարգարէացո՛ ր մեզ
Քրիստոս զի՞ է որ հարեալ զքեզ։
Եւ Պետրոս նստէր արտաքոյ ի
դահլիճին։ Եւ մատեալ առ նա մի
աղախին ասէ եթէ դու ընդ Յիսուսի
Գալիլեացւոյն էիր։ Եւ նա ուրացաւ
առաջի ամենեցուն ասելով ոչ գի
տեմ զոր ասես։ Եւ մինչդեռ ելանէր
ի դրունսն տեսանէ զնա այլ աղա
խին և ասէ ցանսն որ անդ էին
եթէ և սա ընդ Յիսուսի Նազովրե
ցւոյն էր։ Եւ նա երդմամբ ուրացաւ
զի ոչ գիտեմ զմարդն։ Եւ սակաւ
ինչ յետ այնորիկ մերձեցեալ որ
անդ կային ասացին Պետրոսի ա
ռեալ ասեն ճշմարիտ և դու ի նոցա
նէ ես զի և խօսուածոյդ ցուցանէ
զքեզ։ Յայնժամ սկսաւ նզովել և
երդնուլ եթէ ոչ գիտեմ զմարդն։
Եւ անդէն աքաղաղ երգեաց։ Եւ
յիշեաց Պետրոս զբանն Յիսուսի
որ ասացեալ էր ցնա եթէ մինչև
ոչ աքաղաղ երիցս ուրասցես զիս։
Եւ ելեալ արտաքս լայր դառնա
պէս։ Եւ առաւօտ եղեալ ամենայն
մեծամեծքն քահանայապետացն և
ծերքն ժողովրդեանն խորհուրդ
արարին զի զՅիսուս սպանցեն։ Եւ
կապեալ տարան զնա և մատնեցին
Պիղատոսի դատաւորի։ Յայնժամ
տեսեալ Յուդա մատնիչն եթէ դա
տապարտեցաւ Յիսուս զղջացեալ
դարձոյց զարծաթսն առ մեծամեծսն
քահանայապետսն և առ ծերսն
ասելով մեղայ մատնեցի արիւն
արդար։ Եւ նոքա ասացին զի՞ մեզ
այդ դու տես։ Եւ նա նետեալ զար
ծաթսն ի տաճարի մեկնեցաւ և գնա
ցեալ խեղդեցաւ։ Եւ առեալ մեծա
մեծքն քահանայապետացն զարծաթսն
ասացին ոչ արժան է արկանել
զսոսա ի գանձանակ քանզի գին
արեան է։ Եւ ժողովեալ խորհուրդ
արարին և գնեցին զանդ կաւագործի
ի թաղումն ուխտաւորաց։ Վասն
որոյ կոչեցաւ անդ մինչև ցայսօր
օրն Արեան դաշտ։ Յայնժամ կա
տարեցաւ զոր ասացեալ է Երեմիա
մարգարէ ասելով և առին զարծաթ
սն երեսուն դրամ գին գնահատե
լոյն զոր գնահատեցին որդիքն Իս
րայելի։ Եւ տուին զսոսա ի գին
կաւագործի որպէս կարգեաց ինձ
տէր։ Եւ Յիսուս կացեալ առաջի
իշխանին և հարցանէ զնա իշխանն
ասելով դու ես թագաւոր հրէից։
Ասէ ցնա Յիսուս դու ասացեր։
Եւ մինչդեռ մեղադրէին զնա մե
ծամեծքն քահանայապետացն և
ծերքն ոչ ինչ պատասխանի ետ։
Յայնժամ ասէ ցնա Պիղատոս ոչ
լսե՞ ս զքանի զոր ասեն ընդ քեզ
վկայեն։ Եւ նա ոչ ինչ պատասխա
նի ետ ցբան մի այնպէս զի զար
հուրեալ էր իշխանն յոյժ։ Ի տո
նի զատկին սովոր էր իշխանն
ազատել ժողովրդեանն զմի կա
լանաւոր զոր կամէին։ Եւ էր յայն
ժամ կալանաւոր անուանի որում
անուն էր Յիսուս Բարաբբաս։ Ե
ւեալ ժողովեալ նոցա ասէ ցնոսա
Պիղատոս զո՞ կամիք ազատեցից
ձեզ զՅիսուս Բարաբբաս կամ զՅի
սուս որ կոչի Քրիստոս։ Գիտէր
զի նախանձու մատնեցին զնա։
Եւ մինչդեռ նստէր ի դատաստա
նի առաքեաց առ նա կին իւր ասե
լով մի ինչ իցէ քեզ և արդարոյն
այնորիկ զի բազում չարչարեցայ
այսօր ի տեսլեան վասն նորա։
Եւ մեծամեծքն քահանայապետացն
և ծերքն համոզեցին զամբոխսն
զի խնդրեսցեն զԲարաբբաս և զՅի
սուս կորուսցեն։ Պատասխանի ետ
իշխանն և ասէ ցնոսա զո՞ կամիք
ազատեցից ձեզ ի սոցանէ։ Եւ նոքա
ասացին զԲարաբբաս։ Ասէ ցնոսա
Պիղատոս զի՞ արասցեմ Յիսուսի
որ կոչի Քրիստոս։ Ասացին ամե
նեքին խաչեսցի։ Ասէ ցնոսա իշխանն
զի՞ չար արար։ Եւ նոքա աւելի
գոռային ասելով խաչեսցի։ Եւ
տեսեալ Պիղատոս զի ոչ ինչ օգտի
այլ աւելի խռովութիւն լինի առ
եալ ջուր լուաւ զձեռս իւր առաջի
ամբոխին ասելով անմեղ եմ ես
յարեան այսմիկ։ Դուք տեսջիք։
Եւ ամենայն ժողովուրդն պատաս
խանի տուեալ ասէ արիւն նորա
ի մեզ և ի որդիս մեր։ Յայնժամ
ազատեաց նոցա զԲարաբբաս և
զՅիսուս մտեալ մատնեաց զանձն
նորա ի կամս նոցա զի խաչեսցի։
Յայնժամ զինուորքն իշխանին
առեալ զՅիսուս ի դատաստանի
տարան զնա առ ամենայն զօրս
և հագուցին զնա զգեստ կարմիր
և հիւսեալ պսակ փշոյ եդին ի գլուխ
նորա և եղեգն ի ձեռն աջ նորա
և ծնրադրեալ առաջի նորա ծաղ
կէին նմա ասելով ո՛ ղջ լեր թագա
ւոր հրէից։ Եւ թքեալ ի նա առ
եալ զեղեգնն հարին զգլուխ նորա
և ապտակս հարին։ Եւ յորժամ
ծաղկեցին զնա հանին ի նմանէ
զզգեստն կարմիր և հագուցին
զնա զհանդերձս իւր և տարան
զնա ի խաչել։ Եւ ելեալ գտին մարդ
մի կիւրենացի անուն Սիմոն զնա
հարկեցին զի առցէ զխաչն նորա։
Եւ եկեալ ի տեղի որում անուն
Գողգոթա որ կոչի տեղի գանգա
տի տուին նմա ըմպել քացախ
խառն ընդ լեղւոյ։ Եւ առեալ ոչ
կամեցաւ ըմպել։ Եւ խաչեալ զնա
բաժանեցին զհանդերձս նորա
վիճակ արկանելով զի լցցի զոր
ասացեալ է մարգարէիցն բաժա
նեցին զհանդերձս իմ ինձեանս և
զպատմուճանի իմում վիճակ ար
կին։ Եւ նստեալ պահէին զնա
անդ։ Եւ եդին ի վերայ գլխոյ նո
րա զպատճառ նորա գրեալ զայս
է Յիսուս Նազովրեցի թագաւոր
հրէից։ Յայնժամ խաչեցան ընդ
նմա երկու աւազակք մի ընդ աջմէ
և մի ընդ ահեկէ։ Եւ անցաւորքն
հայհոյէին զնա շարժելով զգլուխս
իւրեանց և ասելով վա՛ յ քեզ որ
կործանես զտաճարն և երիւք աւ
րբք շինես զայն։ Եթէ դու ես որդի
Աստուծոյ իջի՛ ր ի խաչէդ։ Նոյնպէս
և մեծամեծքն քահանայապետացն
ընդ դպրացն և ծերոցն ասելով
զանձինս ապրեցոյց և զանձն իւր
ոչ կարէ ապրեցուցանել։ Եթէ թա
գաւոր է Իսրայելի իջցէ՛ ր ի խաչէ
և հաւատասցուք նմա։ Յուսացաւ
ի Աստուած փրկեսցէ՛ զնա հիմ
եթէ կամի զի նա ասաց եթէ որդի
Աստուծոյ եմ։ Նոյնպէս և աւազակքն
որ խաչեցան ընդ նմա հայհոյէին
զնա։ Եւ ի վեցերորդ ժամուն խա
ւար եղև ընդ ամենայն երկիր մին
չև ի ժամն իններորդ։ Եւ ի ժամն
իններորդ գոչեաց Յիսուս ձայնիւ
մեծաւ ասելով ելի՛ ելի լամա սա
բաքթանի այսինքն աստուա՛ ծ իմ
աստուա՛ ծ իմ ընդէ՞ր թողեր զիս։
Եւ ոմանք ի կայնելոցն անդ լուեալ
ասէին զի զԷլիա կոչէ զայս։ Եւ
անդէն մատեալ մի ի նոցանէ և
առեալ սպունգ մի և լցեալ քացա
խով և դրեալ ի եղեգան ետ նմա
ըմպել։ Եւ ասէին թո՛ ղ տեսցուք
եթէ գայ Էլիա ազատել զնա։ Եւ
Յիսուս դարձեալ գոչեաց ձայնիւ
մեծաւ և ետ զհոգին։ Եւ ահա վի
մայ տաճարին պատառեցաւ յեր
կուս մասունս յերկնից մինչև ի
վար և երկիր սասանեցաւ և վէմք
պատառեցան և գերեզմանք բացան
և բազումք ի մարմինս սրբոց որ
ննջեցեալ էին յարուցեալ ելին ի
գերեզմանաց իւրեանց և մտին ի
սուրբ քաղաքն և երեւեցան բազ
մաց։ Իսկ հարիւրապետն և որ
ընդ նմա էին պահապանք զՅիսուս
տեսեալ զերկրաշարժն և զայն
որ եղև երկեան յոյժ և ասացին
ճշմարիտ Աստուծոյ որդի էր սա։
Եւ էին անդ կանայք բազումք
հեռուստ որ հետևեալ էին Յիսուսի
ի Գալիլեայ պաշտելով զնա։ Ի
նոցանէ էր Մարիամ Մագդաղենացի
և Մարիամ մայր Յակոբայ և Յովսի
և մայր որդւոցն Զեբեդեայ։ Եւ
երեկոյին եղեալ եկն մարդ մեծա
տուն մի յԱրիմաթեայ անուն Յով
սէփ որ և ինքն աշակերտեալ էր
Յիսուսի։ Եւ մատեալ առ Պիղատոս
խնդրեաց զմարմին Յիսուսի։ Յայն
ժամ Պիղատոս հրամայեաց տալ
զմարմինն։ Եւ առեալ Յովսէփ զմար
մինն պատեաց զնա սինդոնի սպի
տակի և եդ զնա ի նորում յիւրում
գերեզմանի զոր յատակեցոյց ի վէմ
և արկեալ դուռն մեծ ի դրունս
գերեզմանին մեկնեցաւ։ Էր անդ
Մարիամ Մագդաղենացի և միւս
Մարիամ նստեալ դիմի գերեզմա
նին։ Եւ յաւուրն միւսում որ է յե
տ պատրաստութեան ժողովեցան
մեծամեծքն քահանայապետացն
և փարիսեցիքն առ Պիղատոս ասե
լով տէր յիշեցաք զի խաբեբայն
այն ասաց մինչդեռ կենդանի էր
զի յետ երից աւուրց յարիցեմ։
Հրամայեա ուրեմն ապահովել
զգերեզմանն մինչև յերրորդ աւուրն
գուցէ եկեսցեն աշակերտքն նորա
գողասցեն զնա և ասասցեն ցժո
ղովուրդն յարեաւ ի մեռելոց և
եղիցի վերջին խաբէութիւն քան
զառաջինն։ Ասէ ցնոսա Պիղատոս
ունիք զկուսակալս ելէք ապահո
վեցէք զգերեզմանն որպէս գի
տէք։ Եւ նոքա գնացեալ ապահո
վեցին զգերեզմանն կնքելով զվէմն
և կալեալ զկուսակալսն։ Եւ յետ
շաբաթուն ընդ առաւօտ կիրակի
գային Մարիամ Մագդաղենացի և
միւս Մարիամ տեսանել զգերեզ
մանն։ Եւ ահա երկիր սասանեցաւ
յոյժ հրեշտակ տեառն իջեալ յեր
կնից և մատեալ գլորեաց զվէմն
ի դրանէ և նստէր ի վերայ նորա։
Եւ էր տեսիլ նորա իբրև զփայլա
տակ և հանդերձ նորա իբրև զձիւն
սպիտակ։ Եւ ի սոսկմանէ նորա
դողացան պահապանքն և եղեն
իբրև զմեռեալս։ Եւ պատասխանի
տուեալ հրեշտակն ասէ ցկանայսն
մի՛ երկնչիք դուք զի գիտեմ եթէ
զՅիսուս որ խաչեցաւ կամիք տես
անել։ Ոչ է աստ յարեաւ ի մեռելոց
որպէս ասաց։ Եկէ՛ ք տեսէ՛ ք զտե
ղին ուր դրեալ էր տէրն։ Եւ երթա՛ յք
շուտ ասասջի՛ ք աշակերտացն նո
րա եթէ յարեաւ ի մեռելոց։ Եւ ահա
նախագնասցէ ձեզ ի Գալիլեա անդ
զնա տեսանիցէք։ Ահա ասացի ձեզ։
Եւ նոքա ելեալ շուտ ի գերեզմա
նէն երկիւղիւ և մեծաւ ուրախու
թեամբ վազեցին ասել աշակերտաց
նորա։ Եւ ահա Յիսուս հանդիպեաց
նոցա ասելով ո՛ ղջ լերուք։ Եւ նոքա
մատեալ կալան զոտս նորա և
երկիր պագին նմա։ Յայնժամ ասէ
ցնոսա Յիսուս մի՛ երկնչիք երթա՛ յք
պատմեցէ՛ ք եղբարցս իմոց զի
երթիցեն ի Գալիլեա անդ զիս տե
սանիցեն։ Եւ մինչդեռ նոքա երթ
ային ահա ոմանք ի կուսակալացն
եկեալ ի քաղաքն պատմեցին քա
հանայապետացն զամենայն զոր
եղեալ էր։ Եւ նոքա ժողովեալ ի
մի խորհուրդ արարին և արծաթս
բազումս ետուն զինուորացն ասե
լով ասասջի՛ ք եթէ գիշերի եկեալ
աշակերտքն նորա գողացան զնա
մեզ քնացեալ։ Եւ եթէ լուիցի այդ
առ կուսակալն մեք համոզեսցուք
զնա և զձեզ անվտանգ առնեսցուք։
Եւ նոքա առեալ զարծաթսն արա
րին որպէս ուսուցին նոցա։ Եւ
տարածեցաւ բանս զայս ի Հրեայս
մինչև ցայսօր։ Իսկ տասնումեկ
աշակերտքն գնացին ի Գալիլեա
ի լեառն ուր կարգեաց նոցա Յի
սուս։ Եւ տեսեալ զնա երկիր պա
գին նմա և ոմանք կասկածեցան։
Եւ մատեալ Յիսուս խօսեցաւ ընդ
նոսա ասելով ետ ինձ զկարողու
թիւն ամենայն երկնից և երկրի։
Երթայք ուրեմն և աշակերտեցէ՛ ք
զամենայն

Յ կերտողսն ոչ պահեցին զ-
ուխտ ի ծառայելն ուղիղ ա-
րարչին եւ ոչ եւս
լսէր մեղսն ի-
ւրեանց ։ ոչ
ոչ ինչ
ոչ

ապրեալ ոչ ոք ի նոցանէ։ Եւ
ապա ելեալ ի տեղեաց
նոցա գնացին ի Հռոմ։
Եւ ի գալ նոցա ի Հռոմ
ոչ ոք ընդդէմ եկն նոցա
ի ներքս ի քաղաքն։ Եւ
ի հասանել նոցա առ
դրան քաղաքին՝ ոչ ոք
ելանէր ի ներքուստ
ընդդէմ նոցա։ Եւ ի
բանալ դրանն՝ ոչ ոք
ելանէր ի ներքուստ
ընդդէմ նոցա։ Եւ ի
մտանել նոցա ի ներքս
ոչ ոք ելանէր ընդդէմ
նոցա։ Եւ ի հասանել
նոցա առ տաճարն
Պետրոսի՝ ոչ ոք ելանէր
ընդդէմ նոցա։ Եւ ի
մտանել նոցա ի տաճարն
ոչ ոք ելանէր ընդդէմ
նոցա։ Եւ ի հասանել
նոցա առ սուրբ
սեղանն՝ ոչ ոք ելանէր
ընդդէմ նոցա։ Եւ ի
մտանել նոցա ի սուրբ
սեղանն՝ ոչ ոք ելանէր
ընդդէմ նոցա։ Եւ ի
հասանել նոցա առ
գահն՝ ոչ ոք ելանէր
ընդդէմ նոցա։ Եւ ի
նստանել նոցա ի գահն՝
ոչ ոք ելանէր ընդդէմ
նոցա։ Եւ ի հասանել
նոցա առ գիրքն՝ ոչ ոք
ելանէր ընդդէմ նոցա։
Եւ ի բանալ նոցա զգիրքն՝
ոչ ոք ելանէր ընդդէմ
նոցա։ Եւ ի կարդալ
նոցա զգիրքն՝ ոչ ոք
ելանէր ընդդէմ նոցա։
Եւ ի հասանել նոցա
առ տեղին՝ ոչ ոք
ելանէր ընդդէմ նոցա։
Եւ ի կարդալ նոցա
զտեղին՝ ոչ ոք ելանէր
ընդդէմ նոցա։ Եւ ի
հասանել նոցա առ
տեղին՝ ոչ ոք ելանէր
ընդդէմ նոցա։ Եւ ի
կարդալ նոցա զտեղին՝
ոչ ոք ելանէր ընդդէմ
նոցա։ Եւ ի հասանել
նոցա

Եւ ի ձեռն նորա ետ ասել զբանս
սոսկալիս առ Յոբ, եւ ասէ. Ո՞ է
այս որ խորհուրդ խոհեմացուցանէ
առանց գիտութեան. եւ ո՞ է որ
ասէ զբանս ինձ, զոր ոչ գիտեմ
զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ ասէ ինձ
զբանս, զոր ոչ գիտեմ զոր ասեմ.
եւ ո՞ է որ ասէ ինձ զբանս, զոր
ոչ գիտեմ զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ
ասէ ինձ զբանս, զոր ոչ գիտեմ
զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ ասէ ինձ
զբանս, զոր ոչ գիտեմ զոր ասեմ.

Եւ ի ձեռն նորա ետ ասել զբանս
սոսկալիս առ Յոբ, եւ ասէ. Ո՞ է
այս որ խորհուրդ խոհեմացուցանէ
առանց գիտութեան. եւ ո՞ է որ
ասէ զբանս ինձ, զոր ոչ գիտեմ
զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ ասէ ինձ
զբանս, զոր ոչ գիտեմ զոր ասեմ.
եւ ո՞ է որ ասէ ինձ զբանս, զոր
ոչ գիտեմ զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ
ասէ ինձ զբանս, զոր ոչ գիտեմ
զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ ասէ ինձ
զբանս, զոր ոչ գիտեմ զոր ասեմ.

Եւ ի ձեռն նորա ետ ասել զբանս
սոսկալիս առ Յոբ, եւ ասէ. Ո՞ է
այս որ խորհուրդ խոհեմացուցանէ
առանց գիտութեան. եւ ո՞ է որ
ասէ զբանս ինձ, զոր ոչ գիտեմ
զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ ասէ ինձ
զբանս, զոր ոչ գիտեմ զոր ասեմ.
եւ ո՞ է որ ասէ ինձ զբանս, զոր
ոչ գիտեմ զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ
ասէ ինձ զբանս, զոր ոչ գիտեմ
զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ ասէ ինձ
զբանս, զոր ոչ գիտեմ զոր ասեմ.

Եւ ի ձեռն նորա ետ ասել զբանս
սոսկալիս առ Յոբ, եւ ասէ. Ո՞ է
այս որ խորհուրդ խոհեմացուցանէ
առանց գիտութեան. եւ ո՞ է որ
ասէ զբանս ինձ, զոր ոչ գիտեմ
զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ ասէ ինձ
զբանս, զոր ոչ գիտեմ զոր ասեմ.
եւ ո՞ է որ ասէ ինձ զբանս, զոր
ոչ գիտեմ զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ
ասէ ինձ զբանս, զոր ոչ գիտեմ
զոր ասեմ. եւ ո՞ է որ ասէ ինձ
զբանս, զոր ոչ գիտեմ զոր ասեմ.

[illegible]

Եւ զի վասն զի ոչ ոք ոչ ինչ
ոչ ինչ ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք
ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք
ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք
ոչ ոք

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

Եւ ոմանք ասեն զի ոչ ասաց զայս
Տէր վասն զի ոչ ունէր ինչ ի ձեռին
իւրում զոր տացէ ոչ ոք ոչ ինչ
ունի ի ձեռին իւրում զոր տացէ
ոչ ոք ոչ ինչ ունի ի ձեռին իւրում
զոր տացէ ոչ ոք ոչ ինչ ունի ի
ձեռին իւրում զոր տացէ ոչ ոք
ոչ ինչ ունի ի ձեռին իւրում զոր
տացէ ոչ ոք ոչ ինչ ունի

Յայնժամ ելանէ ի տաճարէն եւ
գայ ի տեղի ուր ամենայն ժողովուրդ
էր. եւ ասէ ցնոսա. Ո՞ւր է Ներսէս
եւ Ներսէհ որդի նորա. Եւ նոքա
ասեն. Ոչ գիտեմք զի ոչ տեսաք
զնոսա. Եւ ասէ. Ո՞ւր է Ներսէհ
որդի Ներսէսի. Եւ նոքա ասեն.
Ոչ գիտեմք զի ոչ տեսաք զնա.
Եւ ասէ. Ո՞ւր է Ներսէս որդի
Ներսէհի. Եւ նոքա ասեն. Ոչ
գիտեմք զի ոչ տեսաք զնա. Եւ
ասէ. Ո՞ւր է Ներսէհ որդի Ներսէսի.
Եւ նոքա ասեն. Ոչ գիտեմք զի ոչ
տեսաք զնա. Եւ ասէ. Ո՞ւր է
Ներսէս որդի Ներսէհի. Եւ նոքա
ասեն. Ոչ գիտեմք զի ոչ տեսաք
զն

(ⲥ)

Ի ՍԱՒՈՒՂԻՍ ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

Ի ՍԱՒՈՒՂԻՍ ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

347

Ընդ որում հանգամանս ոչ
ինչ ասելոց է զանազանել
զանձինս ի մարդկանէ. այլ
ընդ որում ոչ ինչ ասելոց է
զանազանել զանձինս ի
մարդկանէ. այլ ընդ որում
ոչ

(4) [illegible]

Յ

Յ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԱՍՈՐՈՅ ԵՒ ՍԱՀԱԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԱՍՈՐՈՅ

Յովհաննէս եպիսկոպոս Ասորոյ եւ Սահակ վարդապետ Ասորոյ

Յովհաննէս արքեպիսկոպոս Ասորոց եւ Սահակ վարդապետ Ասորոյ

Յովհաննէս արքեպիսկոպոս Ասորոց եւ Սահակ վարդապետ Ասորոյ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

Ի ՏՈՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԱՅԻ ԾՆՆԴԵԱՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ՓՐԿՉԱԿԱՆ ՀԱՒԱՏՈՅ ՄԵՐՈՅ ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՅՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ ՄԵՐՈՅ ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՅՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ ՄԵՐՈՅ ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՅՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ

Ի ՏՈՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԱՅԻ ԾՆՆԴԵԱՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ՓՐԿՉԱԿԱՆ ՀԱՒԱՏՈՅ ՄԵՐՈՅ ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՅՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ ՄԵՐՈՅ ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՅՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ

ցանկանալ զնոսա ի ձեռն ինչ ընդ
ինչ ընդ ինչ ի ձեռն ինչ ընդ ինչ
ընդ ինչ ի ձեռն ինչ ընդ ինչ ընդ
ինչ ի ձեռն ինչ ընդ ինչ ընդ ինչ
ի ձեռն ինչ ընդ ինչ ընդ ինչ ի
ձեռն ինչ ընդ ինչ ընդ ինչ ի ձեռն
ինչ ընդ ինչ ընդ ինչ ի ձեռն ինչ
ընդ ինչ ընդ ինչ

J ոգիացո նորընտրեալս. զոր
առ սուրբ հոգւոյն տեղիս
սիր. զիտեալ զոր ընտրեցեր. եւ
զորոյ զաւակս ի քեզ
ունել կամեցար. զոր
քրիստոս արեամբ իւրով
գնեաց. զոր ի ջրոյ եւ
հոգւոյ ծնունդ տուեալ
ես. զոր ի սուրբ սեղանդ
քո կոչեցեր. զոր ի
քահանայութեան
աստիճան կոչեցեալ ես.
զոր ի հոգեւոր
պատարագ մատուցանել
հրամայեցեր. զոր
ի սուրբ եկեղեցի քո
ի հովիւ հոգւոց
ժողովրդեանդ քոյ
կարգեցեր. զոր
ի սուրբ աթոռ
առաքելոցդ
հաստատեցեր.
զոր ի սուրբ
հոգւոյն
շնորհս
ընդունել
տուեալ ես.
զոր ի
հոգեւոր
զաւակս
ընդունել
կամեցար.
զոր ի
հոգեւոր
հարսնեաց
քոյ
կարգեցեր

ասելոյ ամենայն ոք զայս ասեն զի ոչ
ասեն զի ոչ ասեն զի ոչ

(3) ...
...
...

Կոմն Շիրակայ շինեցաւ
Ջ ժողովոյս ծուռ գծաւ և
ժամս ձրմնե իմնե. Ջե նուագ
ազնե իմնե կիւրնեսե. Ջե
նուիրատուս տնտես. Ջեռս
տաղանդ ոչ նուիրատուե Ջե
տուիմն ոչ նուիրատուե Ջե կատ
և Ջիլոտնեսե. Ջե կատ
գոմսա ծուռ գծե փոսրս. Ջե
կատս պուղ գոշիմնեսե ժամ
նուագս ծուռ գոշիմնեսե. ժամ
պատ ուռեսե. ժամ ոչ
կամիմնեսե ծեռ նուագս ըստ
ազնե ժամ գոշիմնեսե. ժամ
ոչ ուռեսե. ժամ ոչ ուռեսե.

Ի գոմն պատ. մի գրեսե ծուռ գծե
իմնեսե կատս ուռեսե. ժամ
ոչ ուռեսե. ժամ ոչ ուռեսե.

Ի գոմն պատ. մի գրեսե ծուռ գծե
իմնեսե կատս ուռեսե. ժամ
ոչ ուռեսե. ժամ ոչ ուռեսե.

Կոմն Շիրակայ շինեցաւ
Ջ ժողովոյս ծուռ գծաւ և
ժամս ձրմնե իմնե. Ջե նուագ
ազնե իմնե կիւրնեսե. Ջե
նուիրատուս տնտես. Ջեռս
տաղանդ ոչ նուիրատուե Ջե
տուիմն ոչ նուիրատուե Ջե կատ
և Ջիլոտնեսե. Ջե կատ
գոմսա ծուռ գծե փոսրս. Ջե
կատս պուղ գոշիմնեսե ժամ
նուագս ծուռ գոշիմնեսե. ժամ
պատ ուռեսե. ժամ ոչ
կամիմնեսե ծեռ նուագս ըստ
ազնե ժամ գոշիմնեսե. ժամ
ոչ ուռեսե. ժամ ոչ ուռեսե.

Ի գոմն պատ. մի գրեսե ծուռ գծե
իմնեսե կատս ուռեսե. ժամ
ոչ ուռեսե. ժամ ոչ ուռեսե.

Ի գոմն պատ. մի գրեսե ծուռ գծե
իմնեսե կատս ուռեսե. ժամ
ոչ ուռեսե. ժամ ոչ ուռեսե.

Ի ծերոյ տղայոյն իմոյ կրօնս
պի լեալ. ընկեր ոչ ոչոյ
ի ծերութեան. ոտնից ոչոյ
ոչ ոչ ոչ ոչ ոչ ոչ ոչ ոչ

Եւ ոմանք զայս ասեն զի ոչ
գոյ ոչինչ ի ոչինչէ. զի ոչինչ
ոչինչ է. եւ ոչ ինչ ոչինչ
ինչ է. զի ոչինչ ոչ ինչ է.
եւ ոչ ինչ ոչինչ է

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ՅԱՅՍ ԱՌԱՔԵԼՈՅ ՍՈՒՐԲ ՀՈՐՆ ՄԵՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՀԱՅՈՑ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՅ ՍՈՒՐԲ ՀՈՐՆ ՄԵՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՀԱՅՈՑ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՅ ՍՈՒՐԲ ՀՈՐՆ ՄԵՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՀԱՅՈՑ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոչ ոք ոչինչ ասել կարող
ա ոտան ձգելու. ընդունել
զնա ուրախութեամբ ինչպէս
ասացինք վերև. ոչ ոք
ոչինչ ասել կարող ա

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԵՒ ՓՐԿՉԱՑ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Ի սկզբան արարութեան սուրբ աստուածածնի եւ փրկչաց մերոյ յիսուսի քրիստոսի

Յորժամ ոք ուսանի զարուեստ մի եւ զգործ մի ի վերայ առնուն զայն ի ձեռն իւր ի գործ առնել եւ ի կատարել զայն ըստ ուսման իւրոյ եւ ըստ կարի իւրոյ եւ ըստ ժամանակի իւրոյ եւ ըստ ամենայնի որ ի նմա պարտ է

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ

Յովհաննէս կաթողիկոս Որոտնեցի ասէ. Ես ի
սկզբանէ ոչ կամէի գրել զայս ինչ, զի ոչ
ինձ հրամայեցաւ, եւ ոչ ես ինձ ինչ ինչ
ընդունելի համարեցայ, զի ոչ ինչ ինչ
ինձ ի մտի եղեւ, եւ ոչ ինչ ինչ ինձ
ի միտս եկն, զի ոչ ինչ ինչ ինձ
ի մտի եղեւ, եւ ոչ ինչ ինչ ինձ
ի միտս եկն, զի ոչ ինչ ինչ
ինձ ի մտի եղեւ, եւ ոչ ինչ
ինչ ինձ ի միտս եկն, զի
ոչ ինչ ինչ ինձ ի մտի
եղեւ, եւ ոչ ինչ ինչ
ինձ ի միտս եկն,
զի ոչ ինչ ինչ
ինձ ի մտի
եղեւ, եւ
ոչ ինչ
ինչ ինձ
ի միտս
եկն, զի
ոչ ինչ
ինչ ինձ

Ի սկզբանէ էր բան, եւ բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր բանն։ Նա էր սկզբանէ առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ։ Յնմա կեանք էին, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն յխաւարի փայլի, եւ խաւարն զնա ոչ ընկալաւ։ Եղեւ մարդ առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նորա Յովհաննէս։ Նա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ։ Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց արեանց, եւ ոչ յկամաց մարմնոյ, եւ ոչ յկամաց արանց, այլ յԱստուծոյ ծնան։ Եւ բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ միածնի յհաւր, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ ասելով։ Սա էր, զոր ասացի, թէ որ յետ իմ գալոցն է, առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ յլիութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս։ Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միածինն որդի, որ է յգիրկս հաւր, նա պատմեաց։ Եւ սա է վկայութիւն Յովհաննու, յորժամ առաքեցին հրեայքն յԵրուսաղէմէ քահանայս եւ ղեւտացիս, զի հարցանիցեն զնա, թէ դու ո՞վ ես։ Եւ խոստովանեցաւ, եւ ոչ ուրացաւ, եւ խոստովանեցաւ թէ ես ոչ եմ Քրիստոս։ Եւ հարցին զնա, թէ ապա ո՞վ ես դու, Եղիա՞ ես դու։ Եւ ասէ, թէ ոչ եմ։ Մարգարէ՞ ես դու։ Եւ պատասխանի ետ, թէ ոչ։ Ասեն ցնա, թէ ապա ո՞վ ես դու, զի պատասխանի տացուք առաքելոցն մերոց։ Զի՞ ասես զանձին քո։ Ասէ, թէ ես ձայն եմ աղաղակողի յանապատի, ուղղեցէք զճանապարհ Տեառն, որպէս ասաց Եսայի մարգարէ։ Եւ առաքեալքն էին յՓարիսեցւոց։ Եւ հարցին զնա, եւ ասեն ցնա, թէ ընդէ՞ր մկրտես, եթէ դու ոչ ես Քրիստոս, եւ ոչ Եղիա, եւ ոչ մարգարէ։ Պատասխանի ետ նոցա Յովհաննէս, եւ ասէ, թէ ես ջրով մկրտեմ զձեզ, եւ յձեզ կայ, զոր դուք ոչ գիտէք։ Նա է որ յետ իմ գալոցն է, առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Զոր ես ոչ արժանի եմ լուծանել զկօշիկ նորա։ Զայս ամենայն յԲեթաբարա յայնկոյս Յորդանանու եղեն, ուր Յովհաննէս մկրտէր։ Յաւուրն միում տեսանէ Յովհաննէս զՅիսուս գալ առ ինքն, եւ ասէ։ Ահա գառն Աստուծոյ, որ վերացուցանէ զմեղս աշխարհի։ Սա է, զոր ասացի, թէ յետ իմ գալոցն է, առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ ես ոչ ճանաչէի զնա, այլ զի յայտնեսցի Իսրայէլի, վասն այսորիկ եկի ես ջրով մկրտել։ Եւ վկայեաց Յովհաննէս, եւ ասէ, թէ տեսի զհոգին իջեալ իբրեւ զաղաւնի յերկնից, եւ հանգեաւ ի վերայ նորա։ Եւ ես ոչ ճանաչէի զնա, այլ որ առաքեաց զիս ջրով մկրտել, նա ասաց ցիս, թէ յորում տեսանիցես զհոգին իջեալ եւ հանգեալ ի վերայ նորա, նա է որ մկրտէ հոգւով սրբով։ Եւ ես տեսի, եւ վկայեցի, թէ սա է Որդի Աստուծոյ։ Յաւուրն միում կային Յովհաննէս եւ երկու յաշակերտաց նորա։ Եւ հայեցեալ ի Յիսուս որ գնայր, ասէ, թէ ահա գառն Աստուծոյ։ Եւ լուան երկու աշակերտքն նորա զբանն, եւ գնացին զհետ Յիսուսի։ Դարձեալ Յիսուս հայեցեալ, տեսանէ զնոսա գնացեալս զհետ իւր, եւ ասէ ցնոսա, թէ զի՞ խնդրէք։ Եւ նոքա ասեն ցնա, Ռաբբի, որ թարգմանի վարդապետ, ուր բնակեցար։ Ասէ ցնոսա, եկայք եւ տեսէք։ Եկին եւ տեսին զտեղի ուր բնակէր, եւ մնացին առ նմա յաւուրն յայնմ։ Էր ժամ մօտ տասներորդի։ Էր Անդրէաս եղբայր Սիմոն Պետրոսի, մի յերկուց աշակերտացն, որ լուան յՅովհաննու, եւ գնացին զհետ նորա։ Նա գտանէ զեղբայր իւր զՍիմոն, եւ ասէ ցնա, թէ գտաք զՄեսիա, որ թարգմանի Քրիստոս։ Եւ տարաւ զնա առ Յիսուս։ Եւ հայեցեալ Յիսուս ի նա, ասէ, թէ դու ես Սիմոն որդի Յովնանու, դու կոչեսցիս Կեփաս, որ թարգմանի Պետրոս։ Յաւուրն միում կամեցաւ Յիսուս երթալ յԳալիլեա, եւ գտանէ զՓիլիպպոս, եւ ասէ ցնա, թէ հետեւեա ինձ։ Էր Փիլիպպոս յԲեթսայիդա, ի քաղաքէ Անդրէասի եւ Պետրոսի։ Փիլիպպոս գտանէ զՆաթանայէլ, եւ ասէ ցնա, թէ զոր գրեաց Մովսէս յօրէնսն եւ մարգարէքն, գտաք զՅիսուս որդի Յովսեփայ յՆազարեթէ։ Ասէ ցնա Նաթանայէլ, թէ ի Նազարեթէ կարէ՞ լինել ինչ բարի։ Ասէ ցնա Փիլիպպոս, եկ եւ տես։ Տեսանէ Յիսուս զՆաթանայէլ գալ առ ինքն, եւ ասէ վասն նորա, թէ ահա իսրայէլացի արդարեւ, յորում նենգութիւն ոչ է։ Ասէ ցնա Նաթանայէլ, ընդէ՞ր զիս ճանաչես։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա, թէ յորժամ էիր ընդ թզենեաւն, տեսի զքեզ։ Պատասխանի ետ Նաթանայէլ, եւ ասէ ցնա, Ռաբբի, դու ես Որդի Աստուծոյ, դու ես թագաւոր Իսրայէլի։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա, թէ հաւատացեր, զի ասացի ցքեզ, թէ տեսի զքեզ ընդ թզենեաւն։ Մեծագոյնս քան զայս տեսցես։ Եւ ասէ ցնա, ամէն ամէն ասեմ ձեզ, ոչ ետես զերկինս բացեալ, եւ զհրեշտակս Աստուծոյ ելանել եւ իջանել ի վերայ Որդւոյ մարդոյ։

Եւ յաւուր երրորդի հարսնեաց եղեւ ի Կանա Գալիլեացւոց, եւ էր մայր Յիսուսի անդ։ Կոչեցաւ եւ Յիսուս եւ աշակերտքն նորա ի հարսնեացն։ Եւ պակասեաց գինի, եւ ասէ մայր Յիսուսի ցնա, թէ գինի չունին։ Ասէ ցնա Յիսուս, թէ զի՞ ինձ եւ քեզ, կին, ոչ եհաս ժամ իմ։ Ասէ մայրն նորա ցսպասաւորսն, թէ զոր ինչ ասիցէ ձեզ, արարէք։ Էին անդ վեց ագամք քարեղէնք, դրեալք ըստ սահմանի մաքրութեան Հրէից, առեալ ի նոցանէ երկու եւ երիս չափս։ Ասէ ցնոսա Յիսուս, թէ լցէք զագամսն ջրով։ Եւ լցին զնոսա մինչեւ ի բերան։ Եւ ասէ ցնոսա, թէ մատուցէք այժմ եւ տարէք առ տանուտէրն։ Եւ տարին։ Եւ ճաշակեաց տանուտէրն զջուրն որ եղեալ էր գինի, եւ ոչ գիտէր զորմէ էր, այլ սպասաւորքն գիտէին որ քաղեցին զջուրն։ Կոչէ տանուտէրն զփեսայն, եւ ասէ ցնա, թէ ամենայն մարդ զբարին նախ դնէ, եւ յորժամ արբեցան, զվատթարագոյնն։ Դու զբարին մինչեւ ցայժմ պահեցեր։ Զայս սկիզբն նշանաց արար Յիսուս ի Կանա Գալիլեացւոց, եւ յայտնեաց զփառս իւր, եւ հաւատացին նմա աշակերտքն նորա։ Ապա իջին Կափառնայում, նա եւ մայր նորա եւ եղբարք նորա, եւ աշակերտքն նորա, եւ բնակեցան անդ ոչ բազում աւուրս։ Եւ մերձեցաւ զատկն Հրէից, եւ ելին Յիսուս յԵրուսաղէմ։ Եւ գտանէ ի տաճարին զվաճառականս ոչխարաց եւ եզանց եւ աղաւնեաց, եւ զդրամափոխսն նստեալս։ Եւ արարեալ մտրակ ի պարանոցաց, հալածեաց զամենեսեան ի տաճարէն, եւ զոչխարսն եւ զեզինսն, եւ զդրամն դրամափոխացն ցրուեաց, եւ սեղանս նոցա շրջեաց, եւ ասէ ցվաճառականսն աղաւնեաց, թէ տարէք զայդոսիկ ի տեղւոջէ, եւ մի արասջիք զտուն հաւր իմոյ տուն վաճառանոցի։ Յիշեցին աշակերտքն նորա, թէ գրեալ է, զի նախանձ տանն քո կերիցէ զիս։ Ասեն ցնա Հրեայքն, թէ զի՞ նշան ցուցանես մեզ, զի այսպէս առնես։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնոսա, թէ քակեցէք զտաճարդ զայդ, եւ յերիս աւուրս կանգնեցից զնա։ Ասեն Հրեայքն, թէ քառասուն եւ վեց ամ շինեցաւ տաճարդ զայդ, եւ դու յերիս աւուրս կանգնեցուցանես զնա։ Նա ասէր զմարմին տաճարին իւրոյ։ Եւ յորժամ յարոյց զնա յերկրորդ աւուրն, յիշեցին աշակերտքն նորա, թէ զայս ասէր, եւ հաւատացին գրոցն եւ բանին զոր ասաց Յիսուս։ Եւ էր յԵրուսաղէմ յաւուրն զատկին, եւ հաւատացին բազումք անուան նորա, տեսեալ զնշանսն զոր առնէր։ Եւ Յիսուս ոչ ինքն հաւատայր զանձին նոցա, վասն զի ինքն գիտէր զամենեսեան, եւ ոչ պիտոյ էր նմա զի ոք վկայեսցէ վասն մարդոյ, զի ինքն գիտէր զոր ինչ էր ի մարդոյ։

Էր մարդ մի յազգէ Փարիսեցւոց, անուն նորա Նիկոդեմոս, իշխան Հրէից։ Նա եկն առ Յիսուս գիշերի, եւ ասէ ցնա, Ռաբբի, գիտեմք զի յԱստուծոյ եկեալ ես վարդապետ, զի զայսոսիկ նշանս զոր դու առնես, ոչ ոք կարէ առնել, եթէ ոչ Աստուած իցէ ընդ նմա։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա, ամէն ամէն ասեմ քեզ, եթէ ոչ ոք ծնանիցի վերանորոգ, ոչ կարէ տեսանել զարքայութիւն Աստուծոյ։ Ասէ ցնա Նիկոդեմոս, ո՞րպէս կարէ մարդ ծնանել, որ ծեր է, եթէ կարէ երկրորդ անգամ յորովայն մտանել մօր իւրոյ եւ ծնանել։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա, ամէն ամէն ասեմ քեզ, եթէ ոչ ոք ծնանիցի ջրով եւ հոգւով, ոչ կարէ մտանել յարքայութիւն Աստուծոյ։ Որ ծնանի ի մարմնոյ, մարմին է, եւ որ ծնանի ի հոգւոյ, հոգի է։ Մի զարմանար զի ասացի ցքեզ, թէ պարտ է ձեզ վերանորոգ ծնանել։ Հոգին ուր կամի փչէ, եւ զձայնն նորա լսես, եւ ոչ գիտես զորմէ գայ եւ ուր երթայ։ Այսպէս է ամենայն որ ծնանի ի հոգւոյ։ Պատասխանի ետ Նիկոդեմոս, եւ ասէ ցնա, ո՞րպէս կարեն այսոքիկ լինել։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա, դու ես վարդապետ Իսրայէլի, եւ զայսոսիկ ոչ գիտես։ Ամէն ամէն ասեմ քեզ, զոր գիտեմք խոսիմք, եւ զոր տեսաք վկայեմք, եւ վկայութիւն մեր ոչ ընկալանիք։ Եթէ զերկրաւորսն ասացի ձեզ, եւ ոչ հաւատայք, զիա՞րդ հաւատասջիք եթէ զերկնաւորսն ասիցեմ ձեզ։ Եւ ոչ ոք համբարձաւ յերկինս, եթէ ոչ որ իջեալ է յերկնից, Որդի մարդոյ որ է յերկինս։ Եւ որպէս Մովսէս վերացոյց զպատկեր օձին յանապատի, նոյնպէս պարտ է վերանալ Որդւոյ մարդոյ, զի ամենայն որ հաւատայ նմա, մի՛ կորիցէ, այլ ունիցի կեանս յաւիտենական։ Զի այնպէս սիրեաց Աստուած զաշխարհ, մինչեւ զմիածին Որդի իւր ետ, զի ամենայն որ հաւատայ նմա, մի՛ կորիցէ, այլ ունիցի կեանս յաւիտենական։ Զի ոչ առաքեաց Աստուած զՈրդի իւր յաշխարհ, զի դատեսցէ զաշխարհ, այլ զի կեցուսցէ զաշխարհ նովաւ։ Որ հաւատայ նմա, ոչ դատի, եւ որ ոչ հաւատայ, արդէն դատեալ է, զի ոչ հաւատաց յանուն միածնի Որդւոյ Աստուծոյ։ Եւ այս է դատաստան, զի լոյս եկն յաշխարհ, եւ սիրեցին մարդիկ զխաւար քան զլոյս, զի չար էին գործք նոցա։ Զի ամենայն որ չարիս առնէ, ատէ զլոյսն, եւ ոչ գայ առ լոյսն, զի մի՛ յայտնեսցին գործք նորա։ Եւ որ առնէ զճշմարտութիւն, գայ առ լոյսն, զի յայտնի լիցին գործք նորա, զի յԱստուծոյ են գործեալ։ Յետ այսորիկ եկն Յիսուս եւ աշակերտքն նորա յերկիրն Հրէաստանեայ, եւ անդ հանգոյց ընդ նոսա, եւ մկրտէր։ Էր եւ Յովհաննէս մկրտէր ի Հնոնի մերձ ի Սաղիմ, զի ջուրք բազումք էին անդ, եւ գային եւ մկրտէին։ Զի ոչ էր դեռ արկեալ Յովհաննէս ի բանտ։ Եղեւ ապա հարցումն աշակերտաց Յովհաննու ընդ Հրեայսն վասն սրբութեան։ Եւ եկին առ Յովհաննէս, եւ ասեն ցնա, Ռաբբի, որ էր ընդ քեզ յայնկոյս Յորդանանու, զոր դու վկայեցեր, ահա նա մկրտէ, եւ ամենեքեան գնան առ նա։ Պատասխանի ետ Յովհաննէս, եւ ասէ, թէ ոչ կարէ մարդ առնուլ ինչ, եթէ ոչ տացի նմա յերկնից։ Դուք ինքեանք վկայեցէք ինձ, թէ ասացի, թէ ես ոչ եմ Քրիստոս, այլ առաքեալ եմ առաջի նորա։ Որ ունի զկին, նա է փեսայ, իսկ բարեկամ փեսային որ կայ եւ լսէ զնա, ուրախութեամբ ուրախանայ ձայնի փեսային։ Այս ուրախութիւն իմ լցաւ։ Նա պարտ է աճել, եւ ես պակասել։ Որ յերկնից գայ, վերագոյն քան զամենեսեան է։ Որ յերկրէ է, յերկրէ է, եւ յերկրէ խօսի։ Որ յերկնից գայ, վերագոյն քան զամենեսեան է։ Եւ զոր ետես եւ լուաւ, զայն վկայէ, եւ վկայութիւն նորա ոչ ոք ընկալանի։ Որ ընկալաւ զվկայութիւն նորա, կնքեաց եթէ ճշմարիտ է Աստուած։ Զի որ առաքեացն զԱստուած, զբանս Աստուծոյ խօսի, զի ոչ չափաւ տայ զհոգին։ Հաւր սիրէ զՈրդի, եւ ամենայն ինչ ետ ի ձեռս նորա։ Որ հաւատայ Որդւոյ, ունի կեանս յաւիտենական, եւ որ ոչ հնազանդի Որդւոյ, ոչ տեսցէ զկեանս, այլ բարկութիւն Աստուծոյ մնայ ի վերայ նորա։

Գիտաց Յիսուս զի լուան Փարիսեցիքն եթէ Յիսուս աշակերտս առնու եւ մկրտէ զբազումս քան զՅովհաննէս, թէպէտ եւ ինքն Յիսուս ոչ մկրտէր, այլ աշակերտքն նորա։ Եւ թողեալ զՅուդայաստան, գնաց դարձեալ յԳալիլեա։ Եւ պարտ էր նմա անցանել ընդ Սամարիա։ Եկն ուրեմն յքաղաք Սամարիայ, որ կոչի Սիւքար, մերձ ի դաշտն զոր ետ Յակոբ Յովսեփայ որդւոյ իւրում։ Էր ուրեմն անդ ջրհոր Յակոբայ։ Եւ Յիսուս նստեալ էր ի ջրհորն, եւ ժամ էր մօտ վեցերորդի։ Գայ կին մի յՍամարիայ քաղել ջուր, եւ ասէ ցնա Յիսուս, թէ տուր ինձ ջուր արբուցանել։ Զի աշակերտքն նորա գնացեալ էին յքաղաքն, զի կերակուր գնեսցեն։ Ասէ ցնա կինն Սամարացի, թէ զիա՞րդ դու Հրեայ իմոյ ես խնդրես ջուր արբուցանել, որ կին Սամարացի եմ։ Զի ոչ գործակցին Հրեայք Սամարացւոց։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա, եթէ գիտիցես զպարգեւ Աստուծոյ, եւ զորմէ ասէ ցքեզ, թէ տուր ինձ ջուր արբուցանել, դու խնդրեցեր ի նմանէ, եւ ետ քեզ ջուր կենդանի։ Ասէ ցնա կինն, Տէր, ոչ ունիս զի քաղեսցես, եւ ջրհորն խոր է, ուստի ունիցիս զջուրն կենդանի։ Զի՞ մեծ ես դու քան զՅակոբ հայրն մեր, որ ետ մեզ զջրհորդ զայդ, եւ ինքն արբոյր ի նմանէ, եւ որդիք նորա, եւ անասունք նորա։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնա, ամենայն որ արբուցանիցէ ի ջրոյդ զայդ, ծարաւի լինիցի դարձեալ։ Եւ որ արբուցանիցէ ի ջրոյ ես տացեմ նմա, ոչ ծարաւի լինիցի յաւիտեան, այլ ջուրն զոր ես տացեմ նմա, աղբիւր ջրոյ լինիցի նմա ի կեանս յաւիտենական։ Ասէ ցնա կինն, Տէր, տուր ինձ զայդ ջուր, զի մի՛ ծարաւի լինիցիմ, եւ մի՛ գայցեմ հանել ի ջրոյդ զայդ։ Ասէ ցնա Յիսուս, գնա կոչեա զայր քո, եւ եկ անդրէն հոս։ Պատասխանի ետ կինն, եւ ասէ ցնա, ոչ ունիմ ամուսին։ Ասէ ցնա Յիսուս, լաւ ասացեր, թէ ոչ ունիմ ամուսին։ Զի հինգ ամուսին ունէիր, եւ արդ զոր ունիս, ոչ է քո ամուսին, զայդ ճշմարիտ ասացեր։ Ասէ ցնա կինն, Տէր, տեսանեմ զի մարգարէ ես դու։ Հարքն մեր ի լերինդ զայդ երկրպագեցին, եւ դուք ասէք, թէ Երուսաղէմ է տեղի ուր երկրպագանել է։ Ասէ ցնա Յիսուս, հաւատա ինձ, կին, զի գայ ժամ, յորում ոչ ի լերինդ զայդ եւ ոչ յԵրուսաղէմ երկրպագանիցէք Հաւր։ Դուք երկրպագանէք զոր ոչ գիտէք, մեք երկրպագանեմք զոր գիտեմք, զի փրկութիւն յՀրեայսն է։ Եւ գայ ժամ, եւ արդ է, յորում ճշմարիտ երկրպագուք երկրպագանիցեն Հաւր հոգւով եւ ճշմարտութեամբ։ Զի եւ Հաւր այնպիսիս խնդրէ երկրպագանել իւր։ Հոգի է Աստուած, եւ որ երկրպագանեն նմա, հոգւով եւ ճշմարտութեամբ պարտ է երկրպագանել։ Ասէ ցնա կինն, գիտեմ զի Մեսիա գայ, որ կոչի Քրիստոս, յորժամ եկեսցէ նա, պատմեսցէ մեզ զամենայն։ Ասէ ցնա Յիսուս, ես եմ որ խօսիմ ընդ քեզ։ Եւ ի սմին ժամու եկին աշակերտքն նորա, եւ զարմացան զի ընդ կնոջ խօսէր։ Բայց ոչ ոք ասաց, թէ զի՞ խնդրես, կամ զի՞ խօսիս ընդ նմա։ Եւ եթող կինն զջրհորդն իւր, եւ գնաց յքաղաքն, եւ ասէ ցմարդիկն, թէ եկայք եւ տեսէք մարդ մի որ ասաց ինձ զամենայն զոր արարի, մի՞թէ նա է Քրիստոս։ Ելին յքաղաքէն, եւ գային առ նա։ Ի միջոցի աղաչէին զնա աշակերտքն նորա, եւ ասէին, Ռաբբի, կեր։ Ասէ ցնոսա, ես կերակուր ունիմ ուտել, զոր դուք ոչ գիտէք։ Ասէին աշակերտքն ցմիմեանս, թէ մի՞թէ ոք բերեալ է նմա կերակուր։ Ասէ ցնոսա Յիսուս, իմ կերակուր է զի արասցեմ զկամս Հաւր իմոյ, որ առաքեաց զիս, եւ կատարեսցեմ զգործ նորա։ Ոչ ասէք դուք, թէ չորս ամիս են, եւ հունձքն գան։ Ես ասեմ ձեզ, ամբարձէք զաչս ձեր, եւ տեսէք զանդս, զի սպիտակ են հունձքն արդէն։ Եւ որ հնձէ, վարձս առնու, եւ ժողովէ զպտուղ ի կեանս յաւիտենական, զի եւ որ սերմանէ, միանգամ ուրախ լիցի, եւ որ հնձէ։ Զի ի սմանէ է ճշմարիտ բանն, թէ ուրիշ է որ սերմանէ, եւ ուրիշ է որ հնձէ։ Ես առաքեցի զձեզ հնձել զոր ոչ դուք վաստակեցաք, ուրիշք վաստակեցին, եւ դուք ի վաստակս նոցա մտէք։ Եւ բազումք յքաղաքէն յայնմանէ հաւատացին նմա Սամարացիքն վասն բանի կնոջ որ վկայէր եթէ ասաց ինձ զամենայն զոր արարի։ Եւ յորժամ եկին առ նա Սամարացիքն, աղաչէին զնա որ կացցէ անդ։ Եւ կացեալ անդ երկու աւուրս, եւ բազումք հաւատացին նմա վասն բանի նորա։ Եւ կնոջն ասէին, եթէ ոչ վասն խօսից քոց հաւատամք, զի մեք ինքեանք լուաք եւ գիտեմք, եթէ սա է ճշմարիտ Փրկիչ աշխարհի Քրիստոս։ Եւ յետ երկուց աւուրց ել անտի, եւ գնաց յԳալիլեա։ Զի ինքն Յիսուս վկայեաց, եթէ մարգարէ ի տանն իւրում պատիւ չունի։ Եւ եկն յԳալիլեա, եւ ընկալան զնա Գալիլեացիքն, տեսեալ զամենայն զոր արար յԵրուսաղէմ յաւուրն տաւնին, զի եւ նոքա եկին յաւուրն տաւնին։ Եկն ուրեմն Յիսուս յԿանա Գալիլեացւոց, ուր արար զջուրն գինի։ Եւ էր ոմն թագաւորական, որ որդի հիւանդանայր յԿափառնայում։ Եւ լուեալ նմա, թէ Յիսուս եկն յԳալիլեա, գնաց առ նա, եւ աղաչէր զնա որ իջցէ եւ բժշկեսցէ զորդի նորա, զի մեռանել էր։ Ասէ ցնա Յիսուս, եթէ ոչ նշանս եւ սքանչելիս տեսանիցէք, ոչ հաւատայք։ Ասէ ցնա թագաւորական, Տէր, իջ մինչ ոչ մեռանիցի որդի իմ։ Ասէ ցնա Յիսուս, գնա, որդի քո կենդանի է։ Հաւատաց այրն բանի զոր ասաց ցնա Յիսուս, եւ գնայր։ Եւ յորժամ իջանէր, ընդ առաջ եկին նմա ծառայքն նորա, եւ պատմեցին նմա եթէ որդի քո կենդանի է։ Եւ հարցանէր զնոսա զժամ յորում լաւացաւ։ Եւ ասեն ցնա, եթէ երէկ ժամ եօթներորդի թողաւ զնա ախտ տենդոյ։ Գիտաց հայրն թէ յայն ժամու էր յորում ասաց ցնա Յիսուս, թէ որդի քո կենդանի է, եւ հաւատաց նա եւ ամենայն տունն նորա։ Զայս երկրորդ նշան արար Յիսուս, յորժամ եկն յԳալիլեա։ Ապա յետ այսորիկ էր տաւն Հրէից, եւ ելին Յիսուս յԵրուսաղէմ։ Եւ է յԵրուսաղէմ ի դրանն ոչխարաց աւազան, որ կոչի Բեթեսդա, հնգեւ սեամբ։ Ի սոսա պառկէին բազում հիւանդք, կոյրք, կաղք, ցամաքեալք, որ ակն ունէին ջրոյն շարժման։ Զի հրեշտակ Տեառն ի ժամանակի ինչ իջանէր ի ջուրն, եւ շարժէր զջուրն, եւ որ առաջին իջանէր ի ջուրն յետ շարժման ջրոյն, առողջանայր յամենայն ախտէ զոր ունէր։ Էր ուրեմն անդ մարդ մի որ ունէր զհիւանդութիւն իւր երկոտասան ամ։ Տեսեալ Յիսուսի զայն պառկեալ, եւ գիտացեալ զի բազում ժամանակս ունի հիւանդութեան, ասէ ցնա, թէ կամիցի՞ր առողջանալ։ Պատասխանի ետ հիւանդն, եւ ասէ ցնա, Տէր, մարդ չունիմ զի յորժամ շարժեսցի ջուրն, արկցէ զիս ի սոսա, զի մինչ գամ ես, ուրեք ուրեք ուրիշ իջանէ առաջի իմ։ Ասէ ցնա Յիսուս, յարի, առ զմահիճ քո, եւ գնա։ Եւ իսկ առողջացաւ մարդն, եւ առ զմահիճ իւր, եւ գնայր։ Էր ուրեմն շաբաթ յաւուրն յայնմ։ Ասէին Հրեայքն ցբժշկեալն, թէ շաբաթ է, ոչ իրաւունք է քեզ առնուլ զմահիճ քո։ Պատասխանի ետ նոցա, եթէ որ զիս առողջացոյց, նա ասաց ցիս, թէ առ զմահիճ քո, եւ գնա։ Հարցին զնա, թէ ո՞վ է մարդն որ ասաց ցքեզ, թէ առ զմահիճ քո, եւ գնա։ Եւ ոչ գիտէր բժշկեալն զորմէ էր, զի Յիսուս խոտորեցաւ ի ժողովրդենէ որ էր ի տեղւոջն։ Յետ այսորիկ գտանէ զնա Յիսուս ի տաճարին, եւ ասէ ցնա, թէ ահա առողջացար, մեղանչեա ոչ եւս, զի մի՛ ինչ չարագոյն քան զայն եղիցի քեզ։ Գնաց մարդն, եւ պատմեաց Հրեայսն, թէ Յիսուս է որ առողջացոյց զնա։ Եւ վասն այսորիկ հալածէին Հրեայքն զՅիսուս, զի զայսոսիկ առնէր շաբաթուն։ Ասէ ցնոսա Յիսուս, թէ Հայր իմ մինչեւ ցայժմ գործէ, եւ ես գործեմ։ Վասն այսորիկ առաւել խնդրէին Հրեայքն սպանանել զնա, զի ոչ միայն զշաբաթն լուծանէր, այլ եւ զՀայր իւր ասէր զԱստուած, հաւասար առնելով զանձն Աստուծոյ։ Պատասխանի ետ Յիսուս, եւ ասէ ցնոսա, ամէն ամէն ասեմ ձեզ, Որդի ոչ կարէ առնել ինչ յանձնէ, եթէ ոչ զոր տեսանիցէ զՀայր առնել։ Զի զոր ինչ նա առնիցէ, զայն եւ Որդի նոյնպէս առնէ։ Զի Հայր սիրէ զՈրդի, եւ ամենայն ինչ ցուցանէ նմա զոր ինքն առնէ, եւ մեծագոյնս քան զայս ցուցանիցէ նմա գործս, զի դուք զարմասջիք։ Զի որպէս Հայր յարուցանէ զմեռեալս եւ կենդանացուցանէ, նոյնպէս եւ Որդի զորս կամի կենդանացուցանէ։ Զի Հայր ոչ դատի զոք, այլ զամենայն դատաստան ետ Որդւոյ, զի ամենեքեան պատուեսցեն զՈրդի որպէս պատուեն զՀայր։ Որ ոչ պատուէ զՈրդի, ոչ պատուէ զՀայր որ առաքեացն զնա։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, եթէ որ զբանս իմ լսիցէ, եւ հաւատասցէ առաքելոյ իմում, ունի կեանս յաւիտենական, եւ ի դատաստան ոչ գայ, այլ անցեալ է ի մահուանէ ի կեանս։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, եթէ գայ ժամ, եւ արդ է, յորում մեռեալքն լսիցեն ձայնի Որդւոյ Աստուծոյ, եւ որ լսիցեն կեցցեն։ Զի որպէս Հայր ունի կեանս յանձնէ, նոյնպէս եւ Որդւոյ ետ կեանս ունել յանձնէ։ Եւ իշխանութիւն ետ նմա եւ դատաստան առնել, զի Որդի մարդոյ է։ Մի զարմանայք զայսմանէ, զի գայ ժամ, յորում ամենեքեան որ ի գերեզմանս են լսիցեն ձայնի նորա, եւ ելիցեն որ զբարիս արարին ի յարուցումն կենաց, եւ որ զչարիս արարին ի յարուցումն դատաստանի։ Ոչ կարեմ ես յանձնէ առնել ինչ, որպէս լսեմ դատեմ, եւ դատաստան իմ արդար է, զի ոչ կամիմ զկամս իմ, այլ զկամս Հաւր որ առաքեացն զիս։ Եթէ ես վկայեմ վասն անձին իմոյ, վկայութիւն իմ ոչ է ճշմարիտ։ Այլ է որ վկայէ վասն իմ, եւ գիտեմ զի ճշմարիտ է վկայութիւն նորա զոր վկայէ վասն իմ։ Դուք առաքեցէք առ Յովհաննէս, եւ վկայեաց ճշմարտութեան։ Ես ոչ ի մարդկանէ վկայութիւն առնում, այլ զայսոսիկ ասեմ զի կեցցեն։ Նա էր ճրագ վառեալ եւ լուսաւորեալ, եւ դուք կամեցայք ժամանակ մի ցնծալ ի լուսոյ նորա։ Ես ունիմ զվկայութիւն մեծագոյն քան զՅովհաննու, զի զոր ետ ինձ Հայր կատարել, զայն գործս զոր ես առնեմ, վկայեն վասն իմ, եթէ Հաւր առաքեցն զիս։ Եւ Հայր որ առաքեացն զիս, նա վկայեաց վասն իմ։ Ոչ ձայն նորա երբէք լուարուք, եւ ոչ տեսիլ նորա տեսէք, եւ ոչ բան նորա ունիք բնակեալ ի ձեզ, զի զոր նա առաքեաց, դուք ոչ հաւատայք նմա։ Քննէք զգիրսն, զի դուք կարծէք ի նոսա կեանս յաւիտենական ունել, եւ նոքա են որ վկայեն վասն իմ։ Եւ ոչ կամիք գալ առ իս, զի կեցցէք։ Զպատիւ յմարդկանէ ոչ առնում, այլ գիտեմ զձեզ, զի զսէր Աստուծոյ ոչ ունիք ի ձեզ։ Ես եկի յանուն Հաւր իմոյ, եւ ոչ ընկալայք զիս, եթէ այլ ոք եկեսցէ յանուն իւր, զնա ընկալջիք։ Զի կարէք դուք հաւատալ, որ զպատիւ ի միմեանց առնուք, եւ զպատիւն որ յԱստուծոյ միայնոյ է, ոչ խնդրէք։ Մի՛ կարծէք թէ ես մեղադրեմ զձեզ առ Հաւր։ Է որ մեղադրէ զձեզ, Մովսէս, յորում դուք յուսացեալ էք։ Զի եթէ հաւատայիք Մովսիսի, հաւատայիք եւ ինձ, զի ինձ գրեաց նա։ Եթէ զգրոցն նորա ոչ հաւատայք, զիա՞րդ զբանս իմ հաւատասջիք։

Ապա յետ այսորիկ գնաց Յիսուս անդրէն յայնկոյս ծովուն Գալիլեացւոց, որ է Տիբերիայ։ Եւ հետեւէր նմա բազում ժողովուրդ, զի տեսանէին զնշանսն զոր առնէր ի հիւանդսն։ Ելանէ ուրեմն Յիսուս ի լեառն, եւ անդ նստէր ընդ աշակերտսն իւր։ Էր մերձ զատիկն տաւն Հրէից։ Ամբարձեալ ուրեմն Յիսուս զաչս իւր, եւ տեսեալ զի բազում ժողովուրդ գայ առ նա, ասէ ցՓիլիպպոս, թէ ուստի գնեսցուք հաց, զի կերիցեն սոքա։ Եւ զայս ասէր փորձելով զնա, զի ինքն գիտէր զոր ինչ առնէր։ Պատասխանի ետ Փիլիպպոս, եւ ասէ ցնա, թէ երկոտասան դահեկանաց հաց ոչ բաւականանայ նոցա, զի իւրաքանչիւր մի մի կտոր առցէ։ Ասէ ցնա մի յաշակերտացն նորա, Անդրէաս եղբայր Սիմոն Պետրոսի, թէ է մանկտի մի ոմն ընդ մեզ, որ ունի հինգ հացս գարեղէնս եւ երկու ձկունս, այլ զայդոսիկ զի՞ իցեն ընդ այսքան ժողովրդեանդ։ Ասէ Յիսուս, թէ տուք զայդոսիկ ցնոսա։ Էր ուրեմն խոտ բազում ի տեղւոջն։ Նստուցին զարս ի թուոյ հնգեւհազարաց։ Առ Յիսուս զհացսն, եւ գոհացեալ ետ աշակերտացն, եւ աշակերտքն բաշխեցին նստելոցն, նոյնպէս եւ ի ձկանցն, որչափ կամեցան։ Եւ յորժամ յագեցան, ասէ ցաշակերտսն իւր, թէ ժողովեցէք զմնացեալ կտորսն, զի մի՛ ինչ կորիցէ։ Ժողովեցին ուրեմն, եւ լցին տասներկու զամբիւղս կտորաց հնգից հացից գարեղինաց, որ մնացին ուտողացն։ Զոր տեսեալ մարդկան զնշանն զոր արար Յիսուս, ասէին, թէ սա է ճշմարիտ մարգարէն որ գալոցն է յաշխարհ։ Գիտաց ուրեմն Յիսուս զի գան առնուլ զնա, զի թ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

ոսոսե տիսոե ։ ե ծեր ծիսեշղ
ատոեիչ ։ ե ծեր եկբուիսշղոե ծե
ոսոսե տիսոե ։ ե ծեր ծիսեշղ
ոսոսե տիսոե ։ ե ծեր ծիսեշղ
ոսոսե տիսոե ։ ե ծեր ծիսեշղ

ունկրոնեալ զնա ի նմանէ · ոչա զնոյն
պատուհաս հասուցանել հայրապետի ամենայն
հայոց զանարգասիրին ներսիսի · որ
ժամանակաւ ոչ սակաւ ինչ ի վերայ
նորա տառապեցոյց զնա · ոչ միայն
ի ներքինս այլ եւ ի մեծամեծսն ի
գունդս ազգին · զի ոչ ոք էր որ
ոչ ինչ ինչ ի նմանէ չկրեսցէ · ոչ
ոք էր որ ոչ ինչ ինչ ի նմանէ
չկրեսցէ · ոչ ոք էր որ ոչ ինչ
ինչ ի նմանէ չկրեսցէ · ոչ ոք էր
որ ոչ ինչ ինչ ի նմանէ չկրեսցէ ·
ոչ

ⲙⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲙⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲙⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ

ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք